

poletni

KORAKI

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Elena Chekorova

Junij, 2023

Slika na naslovnici: Veter v laseh, 1. a in 1. b razred

POČITNICAM NAPROTI

Učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem,

veseli nas, da smo ponovno uspešno zaključili šolsko leto.

Tudi topli junijski dnevi, ki jih preživljamo v šolah in vrtcih, so zagotovo zadnja popotnica pred šolskimi počitnicami in zasluženimi dopusti staršev in tudi nas, ki smo z našimi otroki bili celotno šolsko leto.

Doseženi rezultati, ki zaokrožujejo to šolsko leto, pa so znova dokaz, da smo bili uspešni na različnih področjih. Od šolskih in drugih tekmovanj, do doseženih športnih rezultatov na regijskih in državnih tekmovanjih, pa vse do vsakodnevnih situacij, kjer ste izkazovali odlična znanja. Letošnji rezultati nacionalnih preverjanj znanj so bili primerljivi s prejšnjimi leti; od nekaterih nadpovprečnih, do takšnih, kjer ste nekateri izkazali morda manj kot zmorete. Ena ocena, pa tudi en test zagotovo nista tista, ki bi spremenila vaš značaj in voljo do učenja. Ta naj vam ostane, saj bo potrebna skozi celo vaše življenje. Znanja vam namreč nihče ne more vzeti.

V šoli in vrtcu ste jih dobili veliko in upam, da jih boste znali v življenju primerno uporabiti. Povsem nemoteno sta celotno šolsko delovala tudi naša vrtca, ki sta v svoje okrilje sprejemala naše najmlajše. Izvajali smo dejavnosti, ki so bile načrtovane in primerne starosti vaših otrok. Bilo jih je veliko in otroci so jih vedoželjno sprejemali.

Neizmerna zahvala gre tako vsem našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem in drugim strokovnim delavcem v šolah ter vsem, ki ste nam pomagali na poti do novih znanj in novih življenjskih izkušenj.

Spoštovani starši,
brez vas tudi to leto ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega in uspešnega vrtca. In na to smo lahko ponosni.

Zaslužene počitnice so tako pred vrati. Naj bodo te brezskrbne, sproščene in varne.

Srečno do 1. septembra, ko se ponovno srečamo v šolskih klopeh.

19. rožnika 2023

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Prvošolci odkorakajo v poletje

Vonj po poletju, žvrgolenje ptic in otroški smeh – tako vemo, da so poletne počitnice tik pred vrati. Z otroškim smehom pa ni prepojeno samo šolsko igrišče, temveč tudi učilnica 1. a razreda. Otroški smeh postaja zmeraj glasnejši, a njihovi koraki zmeraj večji in ti veliki koraki komaj čakajo, da zakorakajo v drugi razred.

Naši prvošolci se svojega prvega šolskega leta spominjajo tako:

»V prvem razredu sem se imela lepo. Veliko sem se naučila.« **Niki Ploj**

»V prvem razredu sem se veliko naučil. Učili smo se pisati, brati in računati. Moja dva najljubša predmeta sta bila šport in likovna umetnost. Imel sem tudi dva najboljša prijatelja Vala in Taja. Bili smo najboljši prijatelji, ki sta nas učiteljici Katja in Nina pogosto kregali.« **Vital Koren**

»Končno sem šla v prvi razred. Imela sem krasni učiteljici. Veliko sta me naučili. Počeli smo zabavne stvari. Upam, da bo tako tudi v drugem razredu. Naučila sem se brati in pisati.«

Maruša Vrbovšek

»Prvega septembra sem začel obiskovati prvi razred. Naučil sem se računati do 20, brati in pisati. Najrajši imam angleščino in matematiko. Zelo mi je všeč šport v telovadnici. V šolo rad hodim, se pa že veselim počitnic.«

Mario Šešerko

»V prvem razredu mi je bil všeč plavalni tečaj. Všeč mi je bilo učenje črk in da sem se naučila brati. Najboljše ure so mi bile, ko smo se lahko igrali.« **Maša Paluc**

»Spoznala sem prijatelje. Naučila sem se veliko novih stvari. Naučila sem se pisati in brati. Hodili smo na sprehod in rada sem bila zunaj. Naučila sem se, kako delamo z odpadki.« **Sofia Kocmut**

Fotografije povedo več kot tisoč besed in mislim, da so lep dokaz, da so prvošolci res uživali.

Učiteljici bova v poletje zakorakali z nasmehom, saj so nama pomagali ustvariti nepozabne spomine. Želiva pa si, da njihovi koraki rastejo čim počasneje in da na prehojenih poteh pustijo nepozabne sledi – takšne, kot so pustili v najinih srcih.

Učiteljici: Katja Lampreht in Nina Žvarc

1. b se spominja 1. šolskega leta

Učenci so odgovarjali na vprašanje, kaj jim je najbolj ostalo v spominu v šolskem letu.

ZOJA: »Da sem v šoli lahko sedela skupaj s sošolkami.«

TEO: »Ko smo tekli na krosu in sem dobil medaljo za 2. mesto.«

TEJA: »Ko smo bili v Minicity-ju in smo plezali ter se peljali po ziplinu.«

LORELLAI: »Všeč mi je, ko smo zunaj na igralih in ustvarjamo pri likovni umetnosti.«

ŽIVA: »Ko smo bili na plavalnem tečaju.«

TILEN: »Ko smo bili na zaključnem izletu in smo se peljali po ziplinu.«

ADA: »Ko se učimo pri matematiki.«

NEO: »Ko igramo nogomet in naš zaključni izlet.«

ELA: »Ko smo se učili plavati in naš zaključni izlet.«

JAKOB: »Ko smo šli na končni izlet, ko sem šel na državno tekmovanje v Ljubljano in ko sem na krosu dobil medaljo za 3. mesto.«

BINE: »Ko igramo nogomet in ko smo se kepali na snegu.«

LUCIJA: »Ko smo bili v Minicity-ju in da smo se veliko naučili.«

VAL: »Ko smo šli v Ljubljano in smo jedli sladoled.«

DOMEN: »Ko sem prvič prišel v šolo in ko smo šli v Minicity.«

LARA: »Da sem sedela zraven Teje in da sta prvi šolski dan bila zraven mene oba starša.«

Grafika: pomlad

Voščenko: avtoportret

Obisk v Vitomarcih

Pri športu je zabavno

Slikanje

Risanje z ogljem

Doris Novak, učiteljica 1. b razred

Majhni, vendar veliki v 1. c razredu

Nastop 1.c in 2.b na Ptuju ob 20. obletnici Bibliobusa

promet, se igrali gledališče ter ga tudi obiskali. Bili smo pohodniki, tekači, plavalci, ustvarjalci, pevci, dirigenti ... Postali smo veliki matematiki in še večji bralci ter pisatelji. Večkrat nas je dogajanje pripeljalo tudi do sporov, ki smo jih bolj ali manj skušali kar se da umirjeno reševati.

In vsak je v svojem tempu prispel na cilj prvega razreda. In kaj nam je ostalo sedaj? Lepi spomini in velike želje za prihajajoče počitnice.

Čeprav so naši koraki še majhni, pa smo skupaj skozi leto prehodili dolgo pot. Le redko smo iskali bližnjice, saj smo hitro ugotovili, da se ne obrestujejo. Bolj naporne steze so nam ponudile več doživetij in zanimivosti ter trajnejša znanja. Skupaj smo raziskovali okolico našega kraja, naše narave- gozd in travnik. Spoznavali smo

Zapisala razredničarka 1. c mag. Andreja Černel

Utrinki 1. c razreda

2. a razred se predstavi

Ni še dolgo, odkar smo zakoračili v 2. razred in že so pred vrati poletne počitnice. Veliko novega smo se naučili, si pridobili nove izkušnje, počeli veliko zanimivih stvari. Predstavljamo se le z delčkom naše ustvarjalnosti.

UGRABLJENA KRALJIČNA

Pred davnimi časi je v nekem gradu žvela kraljica po imenu Zala, ki je bila zelo lepa in prijazna in vsi so jo imeli radi. Nekega dne se je zgodilo nekaj groznega. Okoli gradu je letel zmaj in strašil viteze. Naenkrat se je približal kraljici Zali in jo ugrabil. Odletela sta daleč, daleč stran in pristala na drugem srhljivem gradu. Zmaj jo je odložil v gradu in jo zaklenil s čarobnim ključem. Ko so to slišali prebivalci gradu, so hitro izbrali viteza, ki je bil zelo pogumen. Poslali so ga do gradu, v katerem je bila zaklenjena kraljica Zala. Vitez se je odpravil na pot. Ko je prišel do gradu, je poskusil odpreti vrata. Ta trenutek je priletel zmaj in viteza tako prestrašil, da je zbežal. Enako se je zgodilo drugemu vitezu, ki so ga poslali. Potem so poslali tretjega viteza. On pa je vedel, da potrebuje čarobni ključ in ga je šel iskat. Našel ga je v skrinji za gradom. Vzel ga je in odklenil grad. Ko je prišel v grad, je že opazil kraljico Zalo. Bila je skoraj na vrhu gradu, v ječi. Tisti trenutek je priletel zmaj in začel rjoveti. Vitez je izvlekel meč in sta se borila. Zmaj je začel bruhati ogenj, vitez pa se je s ščitom branil. Vitezu je uspelo premagati zmaja. Hitro je vzel ključ, s katerim je odklenil vrata in stekel po stopnicah. Kraljici Zali je odklenil vrata ječe in jo odpeljal nazaj v njen grad. Viteza so nagradili tako, da so mu dovolili, da se poroči s kraljico Zalo. Ko sta se poročila, je vitez postal kralj. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Luka Nartnik, 2. a

TRIJE MUŠKETIRJI

Nekoč so živeli trije mušketirji, Adam, Anel in Jakob. Delali so v gradu. Če je prišla kakšna vojska, so hitro skočili v boj. Enkrat je prišla princesa, ki se je izgubila v gozdu. Vsi so jo lepo sprejeli. Nekega dne je prišla najmočnejša vojska na svetu. Mušketirji so se borili. Jakob se je boril do konca, Adam in Anel pa sta se skrila v grad. Medtem je nasprotna vojska ugrabila princeso. Anel je to opazil in hitro sporočil Jakobu. Jakob je izvlekel čarobni meč in pokazala svojo moč. Zamrznil je vse, razen princese. Hitro jo je skrnil v grad k Adamu in Anelu. Potem je vojsko odmrznil. Prestrašeni vojaki so zbežali in se nikoli več vrnili. Jakob je postal junak. Poročil se je s princeso. Tega sta bila vesela tudi Adam in Anel. Vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Jakob Ploj, 2. a

Polona Germič

KRALJ IN KRALJICA

Nekoč sta v gradu žvela kralj in kraljica. V gradu so bili zaposleni stražarji, čistilke, kuharji in hišnik. Kraljica je izvedela, da je noseča. Oba s kraljem sta bila zelo vesela. Rodil se jima je sin Lion. Zrastel je v velikega in močnega fanta. Ko je bil star osemnajst let, je dobil konja, Pikija. Jahal ga je vsak dan. Na travniku je srečal dekle Lino. Tudi ona je imela konja. Lion in Lina sta se zaljubila. Kupila sta grad. Rodila sta se jima sin Urban in hčerka Lucija. Vsi skupaj so srečno živeli.

Anže Mlinarič, 2. a

Luka Nartnik, 2. a - Pikaso

MIŠKA KUHA

Miška kuha – gre po kruha,
miška išče – najde pišče,
pa razbil se je lonec,
in pesmice je konec.

Luka Nartnik, 2. a

Obisk Tehnoparka v Celju

Nekaj vtisov ...

V Tehnoparku je bil zanimiv cunami, legorobotek, električna krogla, ogled filma o planetih ter gradnja stavbe. Iz človeškega telesa sem lahko vzel notranje organe in jih potem dal nazaj. Nekaj posebnega je bil krožnik, na katerem je bila vidna moja glava. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko smo šli v McDonalds.

Tilen Žmauc, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč sestavljanje robota iz lego kock. Zelo zanimiva so bila velika ogledala, saj smo v njih izgledali drugačni. Videli smo tudi, kako lahko cunami preplavi celo mesto. Gradili smo stavbo, videli pravega robota in si ogledali film o planetih. Za konec smo šli še v McDonalds.

Luka Nartnik, 2. a

V Tehnoparku smo videli veliko zanimivosti. Nekaj posebnega je bila postelja z žebli, ampak niso bili ostri. Gradili smo hišo. Še posebej zanimiva je bila električna krogla. Bili smo zelo lačni, zato smo šli v McDonalds.

Iva Berlak, 2. a

V Tehnoparku smo bili štiri ure. Razdeljeni smo bili v dve skupini. Najbolj všeč mi je bila legorobotika ter robot, ki je prišel iz Amerike. Nazadnje smo šli v McDonalds.

Anej Vogrin, 2. a

V Celje smo se odpeljali z avtobusom. Najbolj všeč mi je bila postelja z žebli pa sestavljanje robotka iz lego kock. Nisem vedel, da lahko cunami poplavi celo mesto. Zelo zanimivo je bilo, ko smo bili v vesolju in opazovali planete. Posebej pa še, ko smo jedli v McDonaldsu.

Leon Mihorič, 2. a

V Tehnoparku je bilo vse zelo zanimivo: roboti, postelja z žebli, ki je masirala, vesolje, pasji robot, ki je znal tudi plesati. Ko smo se vračali, smo bili zelo lačni, zato je voznik ustavil v McDonaldsu, kjer smo se zelo najedli. To je bil moj najboljši dan.

Tilen Zorko, 2. a

Vesele maškare. Nas prepoznate?

Športni dan

Na športnem dnevu sem užival v krosu. Dosegel sem četrto mesto. Ta dan sem igral tudi tenis, nogomet, spoznal gasilce in poskusil z vodo podreti platenko. Na igrišče je prišel Maks, učenec prvega razreda OŠ Vitomarci, ki vozi motokros. Po podelitvi nagrad smo šli na kosilo in potem v učilnico.

Rene Mlinarič, 2. a

Na športnem dnevu sem bila zelo vesela, saj sem v krosu bila prva. Igrali smo različne igre. Spoznali smo Maksa, ki vozi motor.

Polona Gerič, 2. a

Na krosu sem dosegel šesto mesto. Zanimivo je bilo, da so nas obiskali gasilci. Ponudili so nam kekse in sok. Lahko smo sedeli v gasilskem avtu. Igrali smo tudi badminton in tenis z učiteljem Damjanom. Obiskala sta nas tudi motorista Sašo in Maks.

Taj Dolinar, 2. a

Športni dan smo imeli na Športno rekreacijskem centru. S seboj smo imeli sendvič, jabolko in plastenko vode. Najbolj všeč mi je bil kros. Učitelj Damjan nas je učil igrati tenis. Prišel je Maks, ki hodi v prvi razred in trenira motokros.

Tim Horvat, 2. a

Na športnem dnevu smo delali vaje za tenis, ogledali si gasilske avte in spoznali Maksa, ki vozi motokros. Igral sem tudi nogomet, v krosu pa sem bil peti. Po podelitvi nagrad smo se odpravili proti šoli.

Žan Grdja, 2. a

Razredničarka 2. a Jožica Zorko

2. b razreda spoznali so ...

Polje in njiva

Spoznali smo gozdna drevesa in plodove.

Pika Nogavičke in seveda Pika

Likovna umetnost, kjer se sprostimo.

Kaširanje. Kaširali smo in iz odpadne embalaže za mleko je nastala uporabna posodica za svinčnike.

Prehranska piramida

Sejali in sadili smo.

Učili smo se o strojih.

Obisk knjižnice Vitomarci in pravljica ura.

Čajanka v knjižnici s knjižničarko. Kako je dišalo. Velikonočna pisanka.

Obiskali smo ptujski grad in ptujsko knjižnico. Sprehodili smo se po grajskih sobanah in spoznavali, kako so nekoč živeli.

Izdelali smo si krono in postali pravi graščaki. V knjižnici smo prisluhnili pravljicam, ki nam jih je pripovedovala pravljica Lilijana Klemenčič.

Slikali smo na steklo.

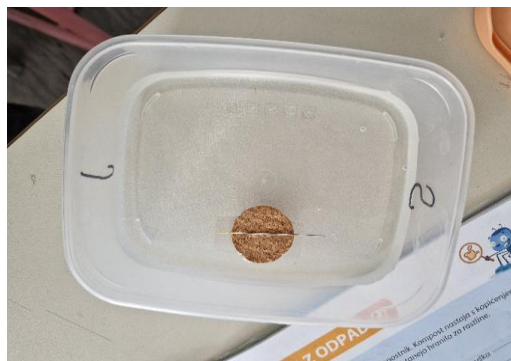

Utrinki šolske ekskurzije Rogatec – Dvorec Strmol. Izdelali smo si glasbilo nunalco in nanjo zaigrali.

Urška Kostanjevec, razredničarka 2. b razred

3. a za naravoslovni dan

Učenci 3.a razreda smo imeli v sredo, 22. marca, naravoslovni dan. Namenili smo ga vsebinam iz orientacije. Zjutraj smo skupaj ponovili, kaj vse že vemo o orientaciji – kaj sploh je orientacija, katere so glavne smeri neba in kateri so sestavni deli kompasa. Nato smo izdelali vsak svoj kompas. Za to smo potrebovali zamašek iz plute, šivanko, posodico z vodo in magnet. Od zamaška smo morali odrezati pol centimetra debel kolobar, pri čemer nam je pomagala učiteljica Angelca. Ta kolobar smo nato dali v posodico z vodo. Šivanko smo z magnetom

namagnetili po eni konici in jo položili na zamašek v vodi. Šivanka se je nekaj časa obračala in se na koncu obrnila v smeri sever-jug. Naučili smo se, da je temu tako, ker ima Zemlja magnetno polje, torej deluje kot velik magnet.

Kompas smo se odločili preizkusiti tudi v naravi. Ker bi bil naš kompas z vodo nekoliko nepraktičen, smo za orientacijo uporabili prave kompase. Najprej smo s pomočjo Sonca določili smeri vzhod in zahod, nato pa smo s kompasom ugotavljali kaj vidimo na severu, na jugu na vzhodu in na zahodu glede na šolsko igrišče.

Kulturni dan

Učenci 3.a so v sestavkih strnili svoje misli o kulturnem dnevu. Dejavnosti smo začeli v učilnici. Ogleдали smo si predstavo. Sledil je ogled risanke pred kulturnim domom in skupinsko fotografiranje. Nato smo se odpravili peš do gomil. Ogleдали smo si ostanke rimske gomile in poiskali še druge, ki so označene le s kamni na katerih so številke.

Žan Košnik, 3. a

V učilnici smo najprej zvedeli veliko o rimskih grobiščih in Rimljanih, ki so živeli v naših krajih. V bližini grobišč smo raziskali okolico. Z Žanom sva našla nekaj grobišč. Odkrili smo tudi lisičjo luknjo.

Klemen Gomzi, 3. a

V petek smo imeli kulturni dan. Učili smo se o Rimljanih. Po šolski malici smo se odpravili proti kulturni dediščini Rimske gomile. Tam smo videli grobove, table z napisi, poslikave na kamnih in lisičino. Imeli smo se lepo in ta dan mi je bil zelo zanimiv.

Hana Zorec, 3. a

Dobrodelni koncert NAŠE PESMI NAŠE SANJE

Nastopala sem z zborom. Imeli smo solista Filipa in Vito. Zapeli smo dve pesmi. Prva je bila Pedenjped, druga pa Rok in Sara. Po nastopu sem šla v dvorano k staršem. Nastop jim je bil všeč. Meni so bile všeč tudi druge točke. Po zaključku koncerta so nas pogostili s pico.

Julija Kocuvan, 3. a

Bila je zelo lepa prireditev. Tudi sama sem nastopala s pevskim zborom s katerim smo se uvrstili na reviji na državni nivo. Koncert je povezovala učiteljica Nina. Prišli so tudi nastopajoči iz Vitomarcev. Koncert je trajal uro in pol. V avli nas je presenetila pogostitev.

Larisa Ploj, 3. a

Koncert se je začel ob 17. uri. Oblečeni smo bili v črno belo kombinacijo. Nastopali smo dve pesmi. V pesmi Rok in Sara sta zapela tudi solista Filip in Vita. Bili smo zelo pohvaljeni. Nastop mi je bil zelo všeč, najbolj pa ples deklic iz OŠ Voličina. Mama in ata sta bila name ponosna.

Neža Fekonja, 3. a

Športni dan VETER V LASEH

Zjutraj sem prišla v šolo. Šla sem si po malico. Med potjo do ŠRC sem hodila z Lano. Prispeli smo in se povzpeli na tribune. Tam smo odložili nahrbtnike.

Nato smo si ogledali motor za vožnjo krosa in spoznali trenerja Saša in vrstnika Maksa, ki trenira kros. Maks nam je pokazal delovanje motorja. Trener nam je povedal nekaj zanimivosti o treningu, vzdrževanju motorja, o načinu prijave za včlanjenje dejavnosti. Potem smo spoznali gasilce. Ogledali smo si gasilske avte. Pojedli smo tudi polno sladkarij. Nazadnje smo tekli kros. Bila sem 4. Na koncu smo igrali badminton, med dvema ognjema in

podajali smo si žogo. Po koncu igre smo se odpravili nazaj do šole. Imeli smo kosilo. Po kosilu sem šla domov. Ob koncu dneva sem bila zadovoljna s svojim doseženim rezultatom.

Hana Zorec, 3. a

V petek smo imeli športni dan. Bili smo na ŠRC. Tekmovali smo v krosu. V moji skupini sem bila druga, Neža je bila prva, Lana pa tretja. Po krosu smo igrali med dvema ognjema. Obiskal nas je Maks, ki vozi motokros. Pokazal nam je, kako ga vozi in kakšno opremo potrebuje. Predstavili so se nam tudi gasilci. Pokazali so nam gasilska vozila. Dovolili so nam, da smo lahko z vodo podirali plastenke. Na športnem dnevu smo se imeli zelo lepo.

Julija Kocuvan, 3. a

Zaključna ekskurzija na Goričko 3. a in 3. b razred

Učenci 3.a so vtise o doživeti zaključni ekskurziji opisali po vrstnem redu dejavnosti, kot so si sledile. Najprej smo si ogledali grad Grad, sledil je obisk Vulkanije in nazadnje še ogled letališča v Murski Soboti.

Na parkirišču pred gradom smo izstopili. V parku smo pojedli malico. Na gugalnicah smo se gugalili. Po nas je prišla vodička. Najprej smo si pogledali film. Zvedeli smo, da je tu mogoče živel zmaj. Nazadnje smo si kupili spominke in sladoled.

Anej Kuri, 3. a

Po gradu nas je vodila vodička. Imeli smo igre in reševali uganke. Slišali smo legendo o zčaju in kroni. Ugotovili smo, da je skrivnostni prebivalec gradu netopir.

Matic Vrbnjak, 3. a

Pri gradu smo najprej pomalicali. Najprej smo pogledali posnetek. Najbolj mi je bila zanimiva legenda o zčaju. Nazadnje smo si v trgovini kupili spominke in sladoled.

Nik Pučko, 3. a

Na gradu smo si najprej ogledali film. V prvi sobi nas je čakala uganke. V naslednji sobi so bili izdelki. Šli smo v središče gradu. Vodička nam je povedala legendo o zčaju in kralju kač. Nato smo se igrali staro igro. Žal je naša skupina izgubila. Čakalo nas je še nekaj uganke. Končna rešitev je bila netopir. Nazadnje smo si kupili sladoled.

Filip Vrbovšek, 3. a

Prišli smo na grad. Malo smo pomalicali. Vodička nas je pospremila do sobe, v kateri smo si ogledali kratek film. Med ogledom sem spoznala, da so nekoč živeli drugače kot danes. Slišali smo še legendo o zčaju. Z obiskom gradu smo zaključili.

Hana Zorec, 3. a

Po prihodu v Vulkanijo smo si najprej ogledali posnetek delovanja vulkanov. Skozi posebna očala smo si to tudi ogledali in doživeli. Zvedela sem, da je pri bruhanju vulkana nevarnejši dim. Med potovanjem pod zemljo smo videli kristale. S posebnimi očali smo se preselili v središče nastajanja vesolja in to s tresenjem sedežev še doživeli. Imeli smo se fajn.

Elizabeth Kocmut, 3. a

Vodička nam je najprej povedala vse o vulkanih. Spremljal nas je škrat Oli. Najprej smo si ogledali film. Doživljali smo vse kot resnično. Škropila je voda. Peljali smo se z dvigalom. V nastajanje Goričega s pomočjo vulkana smo potovali z Olikevim vlakcem. V trgovini smo si kupili diamante.

Neža Fekonja, 3. a

Veliko smo se naučili o vulkanih. Srečali smo krta Olija. Nadeli smo si virtualna očala. Z njimi smo si ogledali bruhanje vulkanov.

Lars Peklar, 3. a

V stavbi smo se malo pozabavali. V posebni sobi smo dobili očala. Bilo je zelo strašno. V naslednjem prostoru smo imeli prav tako posebna očala. Tam nas je zelo premetavalo. Vodil nas je krt Oli. Nazadnje smo nakupovali spominke.

Žan Košnik, 3. a

V Vulkaniji nam je vodička povedala, da je vulkan izbruhnil pred več milijoni leti in da se zeleni kamen imenuje olivin. Všeč mi je bilo opazovanje nastajanja sveta skozi 3D očala. Nazadnje smo se z vlakcem peljali po griču.

Klemen Gomzi, 3. a

Obiskali smo Aerodrom Murska Sobota. Vodič nam je razkazal letala. Šli smo do letališkega stolpa. Od tam smo videli avtocesto, gozd, stezo za vzletanje in pristajanje letal. Vodič je bil zelo prijazen.

Kaja Dvoršak, 3. a

Na letališču smo si ogledali letala. Vodič nas je opozoril, da naj se ne dotikamo propelerja. Letalo ima veliko gumbov. Opazovali smo, kako lahko s posebnimi ročicami spreminjamo položaj loput na krilih in repu. Na računalniku nam je pokazal, kako merijo višino, hitrost, čas leta. Po prihodu s stolpa smo videli še dve športni letali. To je bil najboljši dan.

Mark Ploj, 3. a

Na letališču smo poslušali pilota. Ogledali smo si letala. V pisarni smo si ogledali, kako s pomočjo računalnika spremljajo lete letal. Nazadnje smo se posladkali še s sladoledom.

Tjaž Borko, 3. a

Andraške nogice na kmetiji Agro Pučko

Tik pred začetkom pomladi smo komaj čakali dneve, ko nam veter ne bi vsak dan popravljajl pričeske. V četrtek, 16. 3. 2023, je bil tak dan, popoln za sprehod po domači občini. **Andraške nogice**, tokrat nas je bilo že **50 parov pohodniških čevljev**, smo se odpravili v Hvaletince. Tja nas je povabila **družina Pučko - perutninarstvo Agro Pučko**, ki se ukvarja s perutninarstvom in živinorejo. Ogledali smo si veliko kmetijo, se seznanili z opravili na njej, si ogledali živali in veliko opazovali ter še več spraševali. Vmes smo posneli še intervju, ki smo ga objavili v oddaji šolskega radia.

Hvala gostiteljema, da sta nas tako lepo sprejela, pogostila in za popoln popoldan, poln doživetij.

Čudežna peresnica

Neko je živela čudežna peresnica, ki je bila živa. Lahko je govorila in imela je čudežno moč. Če se je kdo dotaknil, je takoj postal zlat kip. Ravno zaradi tega je bila čudežna peresnica nesrečna, saj ni imela prijateljev. Nekega jutra je do nje priteknel deček. Hotel jo je prijeti in ko se je dotaknil je brž postal zlat kip. Peresnica je bila spet žalostna. Šla je po svetu in srečala prijateljico knjigo. Potožila ji je, kakšno usodo ima. Prijateljica knjiga ji je povedala, da ima podobno prekletstvo. Če se je kdo dotakne, umre.

»Ubogi midve,« je rekla peresnica, »le kaj bova naredili?«

»Že vem,« je rekla knjiga, »kaj, če bi šli k čarovnici, da nama pomaga?«

»Dobra ideja,« je bila navdušena čudežna peresnica.

Prišli sta k čarovnici in čudežna peresnica je rekla: »Čarovnica, naju lahko, prosim, odrešiš prekletstva?«

»Najprej mi prinesita kravje mleko, moko, marmelado, jajca in ponev,« je prijazno odvrnila čarovnica.

Čudežna peresnica in njena prijateljica knjiga sta najprej šli po jajca. Šli sta do kokošnjaka in pobrali vsa jajca. Tam sta zagledali nahrbtnik, v katerega sta lahko dali polno jajc. Pri kokošnjaku sta zagledali še kravo. Šli sta po plastenko in pomolžli kravo. Tudi mleko sta spravili v nahrbtnik. Nato sta šli še po moko. Šli sta v hišo in iz omare vzeli moko. Potrebovali sta tudi ponev. Našli sta jo v kuhinjskem predalu. Nazadnje sta poiskali še marmelado. Našli sta jo v hladilniku. Vse sta dali v nahrbtnik in šli nazaj k čarovnici. Ta je iz sestavin spekla palačinke. Ko sta čarobna peresnica in knjiga pojedli grižljaj palačink, sta takoj prosili čarovnico, če se ju lahko dotakne. Tako bi preverili, če sta rešeni prekletstva. Čarovnica se ju je dotaknila in ni umrla, niti ni postala zlat kip. Delovalo je. Počil je lonc in pravljice je konec.

Lora Fridau 3. b

Narobe Palčica

Nekoč je živela velika, ogromna in nesramna Palčica. Nekega dne sta na obisk prišla žabona, da bi počistila njeno hišo. Našla sta veliko Palčico, ki se je ravnokar zbudila. Palčica je mislila, da žabona nosi luna in ju je brcnila v rit. Spokajta se takoj! Žabona sta odšla. Palčica je nato odšla v mišjo votlino. Tam so živeli mama miš in tri miške. Mama je čistila votlino, miške pa so se igrale. Palčica je bila tudi do njih nesramna. Prišli so vilinci, ki so se tudi hoteli igrati, a jih je Palčica nagnala. Vsi so jo odtlej pustili na miru. Palčica je do konca svojih dni živela sama na svetu.

Oskar Šilec 3. b

Narobe Palčica

Nekoč je živela Palčica, ki je bila velika kot velikan. Bila je zelo grozna in imela je vampirske zobe. Tako je bila grozna, da so vsi bežali pred njo, razen krta, ki je bil tako živahen in včasih je bil celo malo pijan. Palčica je nekega dne srečala čarovnico. Čarovnica je rekla: Palčica ti si mi zelo podobna. Jaaa, je rekla Palčica. Podobna sem ti zato, ker sem tako grda. Ampak neke noči je krastača vzela Palčico za svojega sina. Približevala se je zima, začelo je snežiti. Palčica je bila tako velika, da se ni mogla skriti v mišjo luknjo, ampak se je skrila pred zimo v medvedji brlog. Palčica se je zatekla v brlog polarnega medveda, ki pozimi ni spal. Medved se je vračal v svoj brlog. Palčica se ni prestrašila medveda. Potem je medved Palčico nagnal z brloga. Palčica je zagledala veliko mišjo luknjo, ravno pravšnjo za njo. Ko je vstopila v mišjo luknjo, je tam zagledala zelo velike miši in mamo. Potem je vsem mišim v posteljo dala bombe. Nato je prišel na obisk živahen krt. Za njim je prišel še princ in živeli so srečno do konca svojih dni.

Iza Škerbec 3. b

Zmaj na gori

Nekoč je živel fant, ki je bral knjigo. Prebral je, da na gori Novi Potok živi zmaj. S prijatelji je šel na to goro. Med potjo so se ustavili, da bi si spočili. Ko so se odpočili, so šli dalje. Prišli so do jame, podali so se v njo in v njej videli zmaja, kako spi. Prestrašili so se in zbežali. Na begu so se utrudili in nehali teč. Pogledali so nazaj in videli, da jim zmaj sledi. Ampak, ta zmaj je bil prijazen. To so ugotovili, ko so videli, da jim ni nič naredil. Postali so najboljši prijatelji.

Arian Divjak 3. b

Čudežna peresnica

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živela čudežna peresnica. V peresnici so bili namesto barvic škрати, ki imajo danes žurko. Ta peresnica je imela čudežno radirko. Peresnica je imela tudi prijateljico knjigo. Imela je tudi veliko drugih prijateljev. En dan je peresnica šla s svojimi prijatelji v McDonalds. Drug dan so šli na sladoled. Nato je peresnica pokazala prijateljem, kakšne čarobne škarje ima. V peresnici so živeli škрати. Ko je peresnica kaj zradirala, je poklicala škrate. Škrat je iz nje potegnil radirko in se podrsal po papirju. V drugem predalu so živele vile. Škrati in vile so se vedno prepirali. Tako so se iz dneva v dan prepirali in včasih so se se oni smejali, ne samo peresnica. Vsi so živeli do konca svojih dni.

Iza Škerbec 3. b

Čarobna krogla

Nekoč pred davnimi časi so v mali vasici ljudje živeli srečno in zadovoljno. Starši so radi prišli na ulice in poklepetali, otroci pa so se cel čas igrali na vrtovih. Na koncu mesta pa so živeli babica, oče in mati ter kozji pastirček Mamolo, ki je imel čredo koz. Vsak dan je Mamolo hodil na pašo. Nekega dne pa je za grmičjem našel prozorno kristalno kroglo. Krogla mu je zašepetala, izberi si eno željo in ti jo bom uresničila. A Mamolo se ni mogel odločiti, zato si je rekel, da se bo raje odločil jutri. Tudi drugi dan se ni mogel odločiti. Ko je ta dan spet šel na pašo,

mu je sledil neki deček. Ko je Mamolo v travi zaspal, mu je deček ukradel kroglo in jo nesel v vas. Ko so starši v vasi izvedeli za čudežno moč krogle, so se začeli prerekati. Vsak si je nekaj želel. Eden bi imel zlato, drug zaboj draguljev in tretji grad. Čez čas se starši le prenehajo prepirati, otroci pa sklenejo, da bodo kroglo vrnili Mamolu. Starši so bili za in so šli zraven. Ko so kroglo vrnili Mamolu, si je on zaželel, da bi bilo vse po starem. Tako je bilo prav in vsi so bili veseli.

Gabrijela Krepša 3. b

ČUDEZNA PERESNICA

Nekoč je živela čudežna peresnica. V čudežni peresnici so živela kar tri čudežna bitja. Prvo čudežno bitje je pol pošast pol pa nosorog. Drugo čudežno bitje je kraljevič, ki je zelo zloben in tretje čudežno bitje je pol krt pol pa miš in čmrlj. Čudežna peresnica je že bila jezna, ker so se ta čudežna bitja prepirala. Vedno so metala sladoled in peresnica je bila tako jezna, da se je kadilo tako kot iz požara. Čarobna peresnica je vedno, ko je bila jezna, odšla na sprehod, pogledala, da so bila vsa tri čarobna bitja zraven nje, ker po sprehodu so bolj mirna ter zaspala in čudežna peresnica ima potem mir in se lahko spočije. Čarobna peresnica je pred sprehodom popila kozarec mleka ali čaja. Čarobna peresnica je vesela, da ima tako prijateljske prijatelje, ki ji stojijo ob strani. Vedno se igrajo družabne igre in skrivalnice. Kdo ve, ali je čarobna peresnica še živa na tem svetu?

Jan Bezjak 3. b

Dan brez zavržene hrane

Tudi jabolčne ogrizke in olupke lahko koristno uporabimo – vse to smo odkrivali pri urah okolja. Po bralnem klubu smo si privoščili jabolka. Vse ogrizke smo koristno uporabili in nastal je kis, ki ga redčimo z vodo, dodamo eterično olje in uporabimo kot čistilo za mizice v razredu.

Izdelovanje papirja

V razredu nam vsak dan ostanejo odpadki papirja. Mi smo jih ponovno uporabili in izdelali nov papir, ki smo ga pri likovni umetnosti okrasili.

Land art – likovna umetnost v naravi

Obisk hladilnice Sadjarstva Šilec

Učenci 3. a in 3. b razreda smo se zelo razveselili povabila družine Šilec, da si lahko ogledamo njihovo hladilnico. Njihova moderna hladilnica Štajerc d.o.o. - Sadjarstvo Šilec se nahaja v kraju Godemarci. Ker še nikoli nismo v nobeni bili, smo se tja odpravili zelo vedoželjni in bili nad videnim navdušeni.

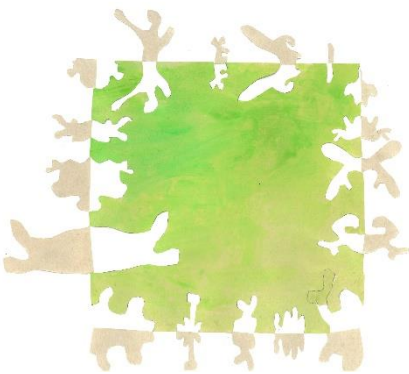
Še nikoli nismo videli toliko jabolk naenkrat, kako jih lahko s stroji ločujejo po velikosti in kvaliteti, kako jih pakirajo, kje shranjujejo...

Prav vse so nam pokazali in odgovorili na naša radovedna vprašanja. Za konec pa smo se lahko še posladkali - z jabolki, seveda. Za nova znanja in izkušnje smo jim zelo hvaležni.

Mateja Štancer, razredničarka 3. b razred

Vezalkine sanje – nadaljevanje zgodbe, 4. a

Vezalka je z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhajo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom.

Jošt Nartnik-Neenakomerno razporejanje oblik v sliki

Vita Koren: Rezanci so se začeli prepirati. Hotela jih je pomiriti in ni šlo, preveč jih je bilo. Zelo dolgo je trajalo. Peter je korenček, peteršilj in goveje meso rezal zelo dolgo časa.

Končno jo je dal v juho. Vezalka je ugotovila, da je v loncu zelo vroče. Hotela se je odplaziti ven, ampak ji ni uspelo.

Potem so ji pomagali rezanci. In prišla je iz lonca.

Zbudila se je in rekla kašne grozne sanje. Potem je spet šla nazaj v čevlje, ampak ujel jo je Petrov maček Feliks. Ni mogla nikamor. Mačka je ujel Peter, in mu rekel, naj jo izpusti. Izpustil jo je in Peter jo je zavezal nazaj v čevlj.

Patrik Rajh: Imela je čaroben prah. Nato je rezance posipala s prahom. Rezanci so nenadoma oživel. Čez nekaj časa so rezanci postali vezalkini prijatelji. Čakali so in čakali in še čakali. Končno so jih dali kuhati v juho. Potem so skuhani prišli na porcelanast krožnik. Vezalka je rezance posvarila: »Hitro, zbežimo!« Skočili so s krožnika in zbežali. Vezalka je na srečo znala delati z lesom. Zgradila jim je hiško. Na vrata so pritrtili še ključavnico, da so se lahko zaklenili. V hiški so živeli srečno do konca svojih dni.

Jošt Nartnik: Vezalka je dolgo čakala v kozarcu. Nato je Peter rezance stresel v lonec. Vklopil je štedilnik. Vezalki je postajalo vroče. Juha je bila že zelo vroča. Ko so se rezanci skuhal, jih je Peter skupaj z loncem dal na mizo. Bilo je ob dvanajstih. Petrova družina je imela kosilo. Ko je Peter dobil juho je opazil, da en rezanec ni rezanec. Ugotovil je, da je to vezalka. Hitro jo je posušil in jo dal nazaj v čevlj.

Voda

Voda je vse okrog nas
in je naravni okras.
Je nujna za vse nas,
zato jo spoštujmo
kot svoje življenje.

Brez vode bi svet bil siv,
ker ne bi bilo rastlin,
ne bi bilo vseh nas.

Vodo pijem, da živim,
pa tudi, da se ne redim.

Res je zlato, ki vidi in spoštuje ga redkokdo,
dokler mu je na voljo.

Lüba vodica v Andrencih

Matija Paluc, 4. a

Vedno cvetoča roža

Tik ob drevesu na vrtu raste zelo posebna roža. Edina na vrtu lahko preživi vse letne čase.

Bila je pomlad. Narava se je začela prebujati. Roža je bila vesela, ker je končno dobila družbo. Ob njej so zacvetele trobentice in zvončki. Dnevi so postajali toplejši. Zvončki in trobentice so oveneli, a zraslo in zacvetelo je veliko drugih rož. Sledilo je poletje. Roža ni bila osamljena, ker so ji družbo delale številne žuželke. Ko je prišla suša, je bila roža zelo žejna. Po jesenskem deževju se je počutila veliko bolje. Opazila je, da so vse rože ovenele. Listje na drevesih je spremenilo barvo in odpadlo. Listje jo je zaščitilo pred zimskim snegom. Pozimi so ji družbo delali vrabci. Opazovali so njen cvet, ker je bil edini daleč naokrog.

Roža je bila vesela, da je preživela vse letne čase in upala, da bo tudi naslednje leto tako.

Jošt Nartnik, 4. a

BELA ŠTORKLJA – opis živali

Bela štorcklja je ptica in spada v družino štorckelj.

Ima glavo, trup in noge. Na glavi ima oči in dolg, trd kljun. Telo pokriva belo perje, le po krilih je perje črno. Bela štorcklja ima dve dolgi tanki goli nogi rdeče barve. Leta počasi.

Pogosto jadra visoko na nebu. Živi na vlažnih travnikih, v močvirjih in na poljih.

Hrani se z žuželkami, mišmi, krti, kuščarji, kačami, polži, včasih tudi z žabami.

Aprila ali maja splete veliko gnezdo na dimnikih starih hiš ali na električnih drogovi. Samica znese v gnezdu od 3 do 5 jajc. Valita jih samec in samica.

Bela štorcklja živi v vzhodni in srednji Evropi. Jeseni se v velikih jatah seli v Afriko. Spomladi se vrne v naše kraje.

Njeno oglašanje imenujemo klopotanje. To pomeni, da hitro udarja z obema polovicama kljuna.

Patrik Rajh, 4. a

Pri pouku slovenščine smo se naučili, kako opišemo žival. Nekaj smo jih prinesli tudi v šolo. Bilo je zelo zabavno
Beli ježek, želva, hrček, prepelica in muca so nam popestrili šolski dan.

Ustvarjamo pri urah NIT

Praznujemo rojstne

Zbiramo zamaške za žiga.

Skrbimo za čisto okolico naše šole

Zaključni izlet v 4. a

Jošt Nartnik: Zelo sem se ga veselil. Najprej smo se odpravili na Čebelji gradič. Na poti sem opazil fazane, divjega zajca in srno. Ko smo prispeli, smo malicali. Nato smo odšli v čebelnjak, kjer smo videli čebele in trota, matice pa ne. Potem smo poskusili nekaj vrst medu. Po pokušini medu smo si ogledali zajce, ovce, ponija in mangalico po imenu Filip. Tam je bil tudi kužek Medo.

Odpeljali smo se na sladoleđ, nato pa v Vulkanijo. Najprej smo se z vlakcem zapeljali v kamnolom. Tam sem našel zanimiv kamen. V Vulkaniji smo odšli v sobo in si nataknili 3D očala. Nato smo skozi rov odšli do vlakca. Zelo se je tresel. Na koncu smo odšli v trgovino s spominki. Kupil sem si skodelico. Potem smo odšli domov. Bilo je lepo.

Matija Paluc: Zelo so mi bile všeč čebele. Naučil sem se veliko stvari o njih. Najprej nam je lastnik pokazal, kako moramo zadimiti panj, da se čebele umirijo. Povedal nam je, da trot ne piči. Lahko smo ga prijeli. Iskali smo tudi matice, ampak je nismo našli. Izvedeli smo, da se trot izleže v 24 dneh, čebela delavka v 21 dneh in matica v 14 dneh. Videli smo panj od znotraj in od zunaj. Čebelar ima veliko pripomočkov za predelavo medu. Poskusili smo tudi nekaj vrst medu in domači jabolčni sok. Gospod nam je povedal, da ima panje v petih prostorih. Ima približno štirideset panjev. Na kmetiji imajo tudi veliko drugih živali. Zelo mi je bilo všeč in upam, da še kdaj obiščem to kmetijo.

Lovro Brunčič: Na zaključnem izletu mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli v Vulkanijo. Ko smo hodili po rovih, mi je bilo všeč, kakšnih oblik so kristali. Potem smo si ogledali film o nastanku Zemlje. Potem smo šli po rovu do dvigala, ki nas je peljalo še globlje v podzemlje. Od tam smo se z vlakom odpeljali nazaj. Ko smo prišli iz podzemlja, smo si ogledali kamnine. Po ogledu muzeja smo si lahko kupili spominke.

Potem smo pomalicali in se odpravili domov.

To je bil najboljši izlet!

S čebelarškimi klobuki ...

Mmmm, je dober!

Prispevke za 4. a zbrala in uredila razredničarka Milena Zagoršek

Utrinki 4. b

Vrtnarimo ...

Raziskujemo vodne vire ...

In pišemo ...

Po Olijevi vulkanski poti

V torek, 6. junija, smo se učenci 4. razredov odpravili na našo zaključno ekskurzijo.

Zjutraj ob 8.00 smo že bili na avtobusu. Ko so na avtobus prišli še učenci iz 4.a v Cerkvenjaku, smo se odpravili v Čebelji gradič v Rogašovcih. Po slabi uri vožnje smo prispeli na cilj, kjer smo najprej malicali. Nato smo se razdelili v dve skupini in si ogledali živali.

Pot nas je vodila do mlake, kjer smo morali poiskati žabo.

Ko smo jo našli, smo odšli k ptičem. V veliki kletki so bile nimfe in skobčevke ter še nekaj drugih ptic. Za tem smo odšli k pujsku po imenu Filip, ki smo ga lahko tudi hranili. Ko smo si ga ogledali, smo odšli naprej do ovc in ponija – tudi te smo lahko hranili s kruhom. Nazadnje smo odšli še do kletke z zajci, ki smo jih lahko celo pestovali in hranili. Bilo jih je ogromno. Nato smo skupine zamenjali in potem smo mi odšli v čebelnjak. Tam smo izvedeli nekaj o čebelah. Ko je gospod odprl panj, je iz njega vzel trota, ki ni pikal, zato smo ga lahko držali v rokah. Po ogledu panja smo lahko poskusili nekaj vrst medu, ki smo si ga lahko tudi kupili.

Potem smo se odpeljali v Vulkanijo. Najprej smo se peljali z vlakcem Olijem do kamnoloma in nato smo odšli še v muzej. Tukaj smo izvedeli več o mineralih in kristalih. Temu je bil dodan tudi usnjarski muzej. V drugi stavbi smo imeli več zanimivih filmov. Ti so mi bili res zanimivi. Imeli smo dva 4D filma in en 3D film, ki so govorili o nastanku vesolja, zemlje in o vulkanih. Zelo rada sem se sprehodila po vulkanskih tunelih. Uživala sem in oboje bi obiskala še večkrat. Bilo mi je zabavno, poučno in zanimivo.

Ob vrnitvi v šolo so nas že čakali naši starši. Z navdušenjem smo jim pripovedovali doživetja z izleta.

Lucija Hanžel, 4. b

Prpravila Andrejka D. Šegula, razredničarka 4. b razred

Utrinki iz 5. a razreda

POLETNA ŠOLA V NARAVI – TERME ČATEŽ

Strnili smo vtise z dolgo pričakovane šole v naravi.

ŽIGA: V šoli v naravi mi je bila všeč vožnja po toboganih. Nič me ni bilo strah.

AMIEL: Najbolj sem si zapomnil obisk slaščičarne. Tam so imeli zelo dober sladoled.

TAI: Užival sem v nogometnem turnirju, ki ga je pripravil učitelj Miha.

MARK: Od vsega so se mi najbolj vtisnili veliki bazeni in plavanje v njih.

LEON: Zanimiv je bil obisk Posavskega muzeja v Brežicah (grad Brežice), kjer smo videli, kako so živeli nekoč.

LANA: Lepo je bilo, ko smo se deklice iz različnih sob družile med seboj.

ALEKSIJA: Super je bil četrtkov večer družabnih iger.

AJDA: Meni pa je bil najbolj všeč orientacijski pohod Lov na zaklad.

NEŽA: Lepo je bilo, ko smo se vsi skupaj zbrali v eni sobi in spremljali nogometno tekmo.

NINA: Najbolj se mi je vtisnil v spomin obisk casina za otroke.

NIKKI: Všeč so mi bile igre v vodi in na gusarski ladji.

STELLA: Zelo me je pritegnil čudovit razgled na pohodu do cerkvice Sv. Vida.

LUKA: Veliko smo se družili po sobah tudi z učenci iz b in c razreda. To je bilo res fino.

DOMEN: V cerkvi Sv. Vida sem pozvonil na zvonec želja.

ANŽE: Rad rišem. Užival sem v likovnem ustvarjanju pred odhodom domov.

TINE: Na gusarski ladji smo se igrali in zabavali vsi trije razredi skupaj.

5.a na obisku v Čatežu

V ponedeljek zjutraj smo se z avtobusom odpeljali proti Čatežu. Že prvi dan smo šli na daljši pohod na Šentviško goro. Torek je bil namenjen kopanju, kopali smo se dopoldan in popoldan. V sredo smo si ogledali grad Brežice in spoznavali, kako so živeli naši predniki. Četrtek mi je bil zelo všeč, saj smo imeli družabni večer. Igrali smo družabne igre: Uno, Človek, ne jezi se, Tombolo, Activity idr. V petek, po zajtrku, smo spakirali kovčke. Nato smo se lotili likovnega ustvarjanja v večnamenskem prostoru. Hitro je prišel čas odhoda. Odpravili smo se proti avtobusu in se kmalu za tem varno odpeljali domov.

Aleksija Perša, 5. a

Bil sem v šoli v naravi

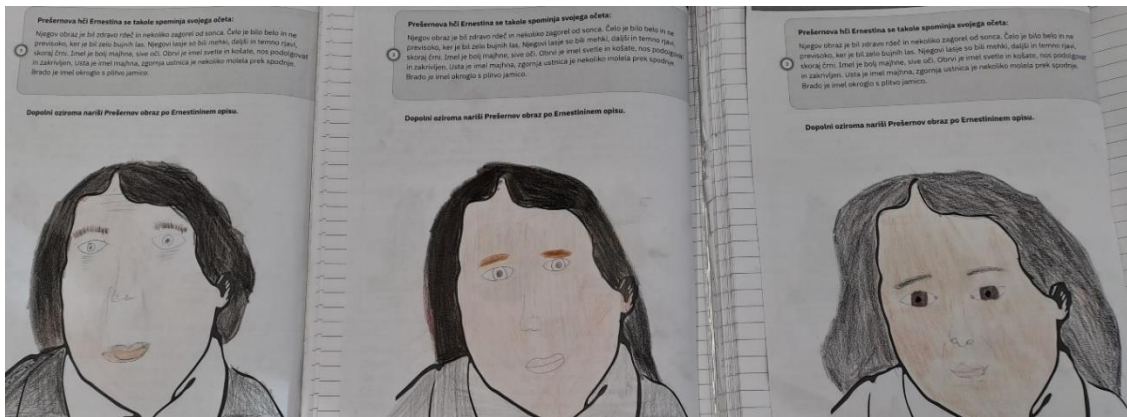
15. 5. 2023 smo se učenci 5. razredov odpeljali proti Čatežu. Ob prihodu nas je že čakalo kosilo. Popoldne smo izkoristili za pohod do cerkvice Sv. Vida. Vsak je za uslišanje dobrih želja pozvonil na cerkveni zvon. Po večerji smo šli na igrišče.

Torek smo izkoristili za dopoldansko in popoldansko kopanje. Po večerji smo gledali nogometno tekmo. V sredo smo obiskali muzej v gradu Brežice, kjer so mi bile najbolj všeč ustvarjalne delavnice. V četrtek smo šli še zadnjič na bazene. Popoldne pa smo iskali skriti zaklad. Po večerji je učitelj športa pripravil manjši turnir v nogometu. V petek zjutraj smo spakirali svoje stvari in se po kosilu odpeljali proti Cerkvjenjaku.

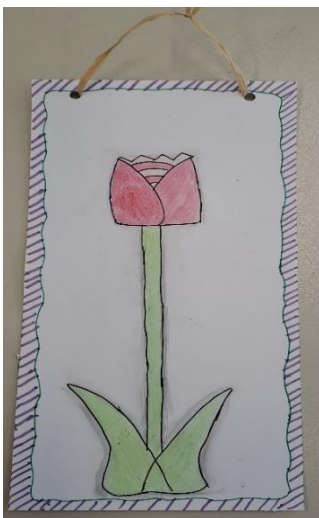
Domen Fekonja, 5. a

Kulturni praznik – Prešernov dan

Preizkusili smo se v risanju portreta našega največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna.

Ob materinskem dnevu smo z izdelki in razrednim nastopom razveselili naše mame.

Iz odpadnega materiala smo izdelali hladilne škatle – termo bokse in nihalne gugalnice.

Učili smo se tkati in stkali prave »pošastke.«

Uspešno smo premagovali ovire na spretnostnem kolesarskem poligonu in se urili v varni vožnji v prometu.

Zaključna ekskurzija

Vsebine s področja družbe in naravoslovja, s katerimi smo se srečali tekom šolskega leta, smo poglobili ob ogledu HE Fala ter rudnika svinca in cinka v Mežici.

Fotografije in besedilo: učenci 5. a z razredničarko Viktorijo Caf

5. B, KI VSE VÉ

Na začetku letošnjega šolskega leta, ko smo vzpostavili našo razredno spletno učilnico, smo jo ambiciozno poimenovali 5. b, ki vse vé. Skozi celotno leto smo se trudili, da bi se vsaj delno približali tej tezi; v celoti je namreč ni mogoče doseči. Svoja obzorja smo v preteklih mesecih širili s pomočjo različnih aktivnosti in projektov. Tako smo sodelovali na različnih športnih, tehniških, naravoslovnih in kulturnih dnevih, pripravljali točke za šolske proslave, odpirali adventni koledar, se obdarovali, učiteljci pripravili rojstnodnevno presenečenje, izvajali kar 3 projekte v sklopu Eko šole (raziskovali lastnosti vode, merili količino zavržene hrane, brali knjige z eko vsebino) in se pri tem veliko naučili, opravljali kolesarski izpit, šli v šolo v naravi ter leto zaključili tudi z zanimivo zaključno ekskurzijo. Pohvalimo pa se lahko s tem, da smo kot razred osvojili 1. mesto na tekmovanju za čiste zobe.

Po čem pa si bomo učenci 5. B zapomnili 5. razred?

Najbolj mi je v spominu ostal zaključni izlet v hidroelektrarni Fala in rudniku Mežica. V hidroelektrarni smo ugotovili, kako deluje ter koliko elektrike pridela. V rudniku smo se najprej vozili z vlakcem, videli smo svinec in cink, izlet pa smo zaključili v Mc'Donaldsu – užival sem! – Anže

V 5. razredu mi je bilo zelo zabavno. Moj najljubši dan v tednu v tem šolskem letu je bila sreda. Všeč mi je bilo tudi, da smo šli v šolo v naravi ter na zaključni izlet v rudnik. – Špela

V 5. razredu sta mi najbolj ostala v spominu šola v naravi, ker smo se tam veliko kopali, in zaključni izlet, ker smo se odpravili v hidroelektrarno in v rudnik. Zabavna je bila vožnja z vlakcem v rudnik. – Stella

Najbolj si bom zapomnil naš odhod v hidroelektrarno in vožnjo z vlakcem v rudnik. – Nejc

V 5. razredu si bom zapomnil šolo v naravi. Najbolj mi je bilo všeč, da smo gledali tekme nogometa. Zelo všeč mi je bil tudi končni izlet in športni dan, kjer sem na krosu dosegel 4. mesto. – David

Najbolj mi je v spominu ostala šola v naravi. Všeč mi je bilo, da smo se kopali in da smo hodili na sprehode. Čeprav je bilo naporno, sem spoznal veliko novega. Odšli smo tudi na grad in povedali so nam, kaj vse se je dogajalo včasih. Malo manj všeč mi je bilo, da smo se morali zbuditi ob 7. uri, da smo morali pospravljati sobe in da smo imeli jutranjo telovadbo. – Taj

V 5. razredu mi bo v spominu ostalo več stvari. Ena izmed njih je tehniški dan, na katerem smo naredili sladico, druga je obisk gradu v šoli v naravi, rudnik Mežica in obisk hidroelektrarne, v kateri smo izvedli tudi nekaj poskusov. Tekmovali pa smo tudi na tekmovanju za čiste zobe in na koncu kot razred zmagali. Dobili smo nagrado – zobno ščetko in zobno pasto. To šolsko leto si bom dobro zapomnila. – Matilda

Najbolj mi bo v spominu ostal končni izlet. V hidroelektrarni Fala mi sicer ni bilo tako zanimivo, v rudniku pa sem zelo užival. Vanj smo se z vlakcem peljali 15 minut. Ogledali smo si tudi polno delovnih strojev, kako so delali v rudnikih in kaj so uporabljali. To je bil odličen izlet. – Svit

V 5. razredu si bom najbolj zapomnil šolo v naravi, ker smo se tam kopali in uporabljali tobogane. Ni mi bilo všeč, da smo morali zgodaj vstajati, posebej pa mi je bil všeč obisk gradu. Zapomnil si bom tudi končni izlet. Všeč mi je bilo, da smo se peljali z vlakom v rudnik. – Mark

5. razred mi bo ostal v spominu zaradi šole v naravi. Hotelska soba je bila odlična. Ni mi bilo všeč, da so učiteljice ocenjevale sobe, zelo pa mi je bil všeč zeleni tobogan. Všeč mi je bil tudi zaključni izlet. Najboljša stvar je bila vožnja z vlakcem v rudnik. – Vid

V 5. b razredu mi je bilo zelo lepo, ko smo šli v šolo v naravi. Tam smo se 5 dni kopali, hodili in hrana je bila zelo okusna. Spoznala sem tudi nekaj novih prijateljev iz drugih razredov. 5. razred si bom zapomnila tudi po tem, da smo se z učiteljico veliko smejali in da je bila vesela, kadar smo dobili dobre ocene. Učiteljica mi je bila zelo všeč. Posebej si bom zapomnila tudi adventni koledar in kulturni dan pred božičnimi prazniki. V razredu smo imeli svojo okrašeno smrečico in se ob njej zabavali. Pozneje smo imeli tudi novoletno rajanje, na katerem smo se združili z ostalimi razredi. 5. razred je bil kar zahteven in treba se je bilo veliko učiti. – Zoja

5. razred mi je najbolj ostal v spominu zato, ker sem spoznala veliko novih stvari in ker smo šli v šolo v naravi. Tam smo obiskali brežiški grad, kopali smo se na bazenih in odšli na pohod. Prvi dan smo obiskali cerkev, imeli pa smo blatne copate, ker smo hodili po gozdu in blatu. Na končni izlet smo šli v hidroelektrarno Fala in v rudnik v Mežico. – Lara

V 5. razredu mi je bila najbolj všeč šola v naravi. Bili smo v Čateških toplicah. Všeč mi je bil tudi končni izlet, ker smo se v rudnik peljali z vlakcem, v hidroelektrarni pa smo preizkusili različne izume. – Lina

V 5. razredu si bom najbolj zapomnil šolo v naravi. V ponedeljek, 15. 5., smo se učenci 5. B in 5. A zbrali pred šolo ob 8. uri. Pripravljali smo se na odhod. Bili smo veseli, saj smo odhajali v šolo v naravi. Vozili smo se 2 uri. Prvi dan smo šli na grič, kjer je stala cerkev Sv. Vida. Naslednji dan smo se kopali. Tretji dan smo hodili do gradu v Brežicah. Tam smo imeli delavnice in si ogledali grad. Ko smo šli nazaj proti hotelu, je začelo deževati, zato smo bili vsi premočeni. Četrty dan smo popoldan igrali nogomet in se igrali družabne igre. Zadnji dan, v petek, smo pripravili kovčke. Še zadnjič smo se fotografirali in odšli. Spet smo se vozili 2 uri. Na avtobusu mi je postalo slabo. Čez nekaj

časa smo se ustavili na bencinski črpalki. Nekaj časa smo stali, nato pa odšli. Ko smo prišli nazaj v Cerkenjak, smo bili veseli naših staršev. – **Mihael**

5. B mi bo ostal v posebnem spominu, ker je poln zanimivih, vedoželjnih in motiviranih posameznikov, ki znajo lepo delovati tudi kot celota. – **učiteljica Katja**

Ker pa slika pove več kot tisoč besed, si oglejte spodnje fotografije.

Kljub temu da je bila naša učilnica letos majhna, smo v njej našli prostor za gibanje.

Na našem prvem športnem dnevu smo tudi plezali.

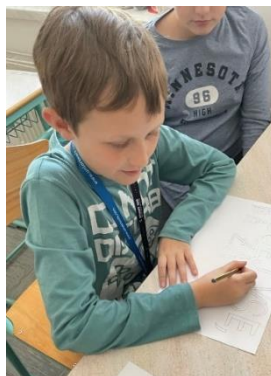
V okviru eko projekta Voda – naše bogastvo smo raziskovali lastnosti vode.

Naša prva skupna slika v šol. letu 2022/2023 – v mestni knjižnici na Ptuj.

Pri projektu Hrana ni za tjavendan pa smo ugotavljali, koliko hrane zavržemo ...

... in naredili napise, ki učence opozarjajo, naj zavržejo manj hrane.

V gledališču na Ptuj smo si ogledali zabavno predstavo.

Maja smo koooončno dočakali šolo v naravi ...

... junija pa zaključno ekskurzijo.

In na koncu ZMAGALI na tekmovanju za čiste zobe! Bravo mi!

Zdaj pa na zaslužene POČITNICE! 😊

Fotografije in besedilo: učenci 5. b z razredničarko Katja Bencak

Praktično delov v 5. c

Šivanje nosilnih vrečk iz majčk ob dnevu brez zavržene hrane. Po napornem tkanju, vezenju, kvačkanju in šivanju so nastali Pošastki.

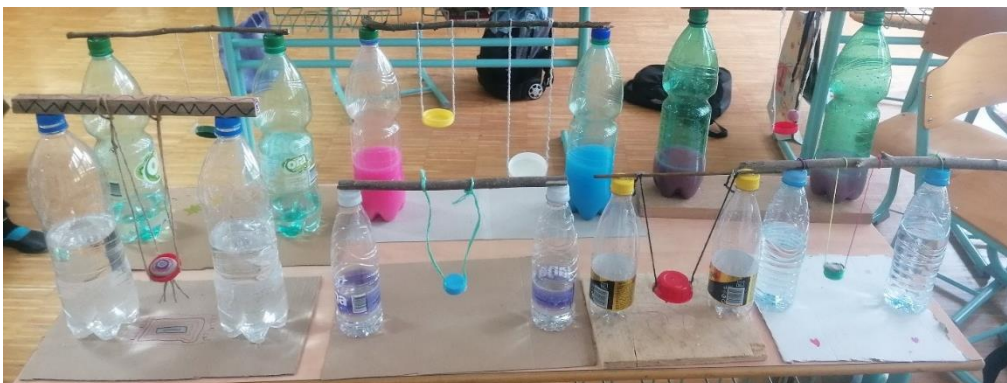

Iz odpadne embalaže so nastali zanimivi roboti.

Kadar je treba, deklice tudi žagamo.

Ker se radi gugamo, smo izdelali tudi gugalnice.

Šola v naravi Čatež – 5. c

V ponedeljek, 15. maja, smo šli z avtobusom v Čatež v šolo v naravi. Po prihodu smo si ogledali celoten kopališki kompleks. Po ogledu smo se v svojih sobah še malo pogovarjali. Skupaj s sošolcema sem bil v sobi 119. Vsako jutro smo imeli jutranjo telovadbo. Prvi dan kopanja je učitelj preveril naše plavalno znanje in tehnike plavanja. Nekateri smo še morali malo vaditi pravilno tehniko z učiteljem Mihom, ostali pa so plavalni pod burnim očesom učiteljic. Ker je v teh dneh bilo močno nogometno vzdušje, smo si ogledali tekme med Milanom in Interjem ter med

Manchester Citijem in Real Madridom. Po tekmah smo utrujeni zaspali. V sredo smo šli v Posavski muzej Brežice, kjer so nam predstavili preteklost, in preverili našo ustvarjalnost. Hitro je minilo in že je bil petek, ko smo z avtobusom odšli domov. Ta teden v šoli v naravi mi je bil zelo všeč.

Mai Vršič, 5. c

V ponedeljek po prihodu v Čatež, smo najprej šli na pohod do cerkve Svetega Vida. Bilo je precej naporno. Naslednji dan smo se po jutranji telovadbi in zajtrku odšli kopat v Zimsko termalno riviero. Ta dan smo se kopali ves dan, zmes smo samo jedli kosilo in se malo odpočili. Po večerji smo si ogledali ligo prvakov. Na Brežiškem gradu ustvarjali in si ogledali lepote gradu. Tudi četrtek ni bil nič kaj drugačen, po plavanju in kosilu smo imeli lov na skriti zaklad, igrali smo nogomet in družabne igre. Nekateri so si tudi v bližnji trgovinici kupili spominke za domov in v Mercatorju vodo za na

pot. Najbolj všeč mi je bilo zvečer v otroškem casinoju, saj sem lahko igral igrice. V petek zjutraj smo spet imeli jutranjo telovadbo. Tekli smo do Save, kjer je bil privezan splav, s katerim smo se imeli namen voziti, a žal zaradi deroče Save in visoke gladine, to ni bilo mogoče. Po zajtrku smo še malo ustvarjali, nato pa smo odšli domov. V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč.

Benjamin Kocuvan, 5. c

Takoj po prihodu v Čatež smo razpakirali in šli na krajši sprehod. Po kosilu je sledil daljši pohod do SV. Vida. Pot je bila kar napora, med potjo sem mislila, da ne bom zmogla; pa sem. Po vrnitvi smo imeli večerjo, nato pa smo šli spat. V torek je bil kopalni dan, saj smo bili na bazenih ves dan. Po večerji smo lahko klicali starše. Nato smo se še v sobah pogovarjali, igrali, brali, nato pa smo morali spat.

V sredo smo takoj po zajtrku šli v Posavski muzej. Tam smo imeli delavnice in ogled gradu. Ko smo končali z aktivnostmi je začelo deževati, zato smo se z odprtimi dežniki hitro napotili proti hotelu Čatež. Takoj po prihodu nas je že čakalo kosilo. Po

kosilu je bil počitek in ocenjevanje

sob. Po popoldanskem počitku smo se šli kopat. Bilo je super. Tudi v četrtek dopoldan smo se kopali. Popoldan pa smo kupovali spominke, igrali nogomet in družabne igre. Nekateri so si tudi kaj kupili v Mercatorju. Zraven trgovine so bila tudi igrala, na katerih smo se poigrali. Hitro je prišel petek in že smo morali spakirati svoje stvari. Kovčke smo zložili v skupno sobo, mi pa smo še v avli hotela likovno ustvarjali. Ta dan smo imeli kosilo malo prej, saj nas je že čakal avtobus, da nas odpelje domov. Bilo je nepozabno.

Emma Kocuvan, 5. c

Pot v Čatež se mi je zelo vlekla, saj sem že komaj čakala, da prispemo. Po prihodu smo si najprej ogledali sobe in se namestili vanje. Sobe so bile zelo prostorne in lepo opremljene, tudi s televizorjem. Imeli smo čas, da razpakiramo in pospravimo sobe. Ker smo imeli še malo časa, smo šli še na manjši obhod po Čatežu. V načrtu smo imeli obisk Indijanske vasi, a je letos žal niso postavili. To mi seveda ni pokvarilo mojega navdušenja nad Čatežem. Vsak dan nas je pričakalo čudovito kosilo. Prvi dan smo šli na daljši pohod do Svetega Vida. Kljub temu, da je bila pot strma in precej spolzka od dežja, se je splačalo, saj nas je zgoraj pričakal čudovit razgled na bližnjo okolico. Tako se je naš prvi dan bivanja v Čatežu zaključil. V torek smo se po obilnem zajtrku odpravili na celodnevno kopanje. Pred zajtrkom smo tako kot vsako jutro imeli jutranjo telovadbo. V Brežicah smo si ogledali Posavski muzej s prečudovito dvorano. Ker je bila to poletna šola v naravi, smo večino časa posvetili kopanju, plavanju, potapljanju, spuščanju po toboganih in vodnim igram. Iskali smo tudi morske živalice (seveda plastične). Vsak večer po večerji smo šli ven na krajši sprehod ali sladoled, zadnji večer pa celo v casino. Tako so naši večeri hitro in čudovito minili. Zadnji dan bivanja smo tudi likovno ustvarjali in igrali družabne igre. Ta šola v naravi mi bo ostala še posebej v spominu, saj sem dosegla osebno zmago. Ker sem premagala, to upam, da še kdaj kam gremo.

Sanja Simonič, 5. c

Zaključna ekskurzija petošolcev

V torek, 6. 6., smo se petošolci odpravili na zaključno ekskurzijo. Najprej smo se odpeljali do hidroelektrarne Fala. Tam nam je vodnik predstavil hidroelektrarno. Ogledali smo si lahko tudi maketo elektrarne in nekaj zares zanimivih izumov. Vodnik nam je povedal kar veliko zanimivosti.

Po ogledu hidroelektrarne smo se odpravili v rudnik svinca in cinka v Mežico. Najprej smo se malo posladkali in pomalicali. Zraven mizic in klopi je bil tudi labirint in igrala. Medtem časom, ko so se eni igrali, smo si drugi lahko kupili kristale. Jaz sem izbrala tri majhne za mamo. Nato smo se opremili za obisk rudnika s čeladami in lučkami. Poslušali smo še navodila vodnika. V rudnik smo se peljali z lesenim vlakcem, ki se je meni

zdel kot manjša pasja utica. Bila sem zelo vznemirjena, saj nisem vedela, kaj naj pričakujem. V rudniku je bilo zelo zanimivo in lepo. Spoznala sem delo v rudniku. Nisem si predstavljala, da je delo v rudniku tako težko in da so otroci že s sedmimi leti morali začeti delati. Po ogledu rudnika smo se odpravili proti domu. Ta zaključna ekskurzija mi je bila zelo zanimiva in upam, da še kdaj obiščem ta rudnik in se peljem z vlakcem.

Sanja Simonič, 5. c

Zjutraj ob 7. 30 smo se zbrali pred šolo in se z avtobusom odpravili proti Hidroelektrarni Fala. Do tja smo se vozili eno uro. Ko smo prispeli, smo si ogledali filmček, ki je govoril o Dravskih hidroelektrarnah. Po ogledu, smo se razdelili v dve skupini. Ogledali smo si razstavljen generatorje, ki so se mi zdeli ogromni. Vodnik nam je pokazal maketo stre in sedanje hidroelektrarne. Nato smo se zamenjali in v sosednjem prostoru smo bili priča številnim izumom povezanih z elektriko. Poigrali smo se s Teslovim jajcem. Poganjali smo jadnico in s toploto dlani ustvarjali elektriko. Po ogledu smo se odpravili proti rudniku svinca in cinka v Mežici. Pot po Dravski dolini je bila zelo dolga in ovinkasta. Po eni uri in pol vožnje, smo prispeli do parkirišča. Najprej smo pomalicali. Po malici smo odšli po opremo za v rudnik: čelade in luči. Nato smo se razporedili po lesenih vagonih. V en vagon je šlo 8 oseb. Zdelo se nam je, da se vlakec pomikal zelo hitro, a se je le s hitrostjo 3 km/h. Bolj smo se pomikali v notranjost temneje in hladneje je bilo. Vožnja v ovinke mi je bila zelo zabavna. Ko smo prispeli v notranjost, smo se peš odpravili po rudniških rovih. Vodnik nam je razložil, kaj vse so v rudniku delali nekoč. Bilo je zabavno, hkrati pa naporno. Po ogledu smo se spet z vlakcem odpeljali na površje. Ker smo bili v popolni temi, nas je dnevna svetloba kar zaslepila. Pri vhodu smo si lahko kupili tudi spominke. Na poti domov smo se odpeljali proto McDonaldsu, kjer smo se okrepčali s hrano in pijačo. S polnimi želodci in polni doživetij smo se vrnil domov. Tega izleta ne bom nikoli pozabila, saj sem bila prvič v rudniku.

Alja Vogrin, 5. c

Fotografije in besedilo: učenci 5. c z razredničarko Marjana Kocuvan

6. a se predstavi...

Moja družina

(spis)

Meni beseda družina pomeni podporo, člane družine in nekoga, ki mi veliko pomeni.

Moja družina šteje pet članov, očeta, mamo, mene in moja dva brata. Moj oče dela v Avstriji, ukvarja se z gradbeništvom, moja mama ni zaposlena in opravlja hišna opravila, moja brata Patrik in Aleks pa hodita v šolo Aleks v osmi razred, Patrik pa v srednjo šolo. V družini imava najboljše odnose jaz in mama, čeprav se včasih kregava. Moj oče je bolj tihe narave in po navadi samo sedi v garaži, to tudi naredita moja brata, ampak se zapreta v svojo sobo. Meni najbolj zanimiv dogodek naše družine je bil, ko smo šli v živalski vrt v Avstrijo. Tam smo videli polarnega medveda, pingvine in več zanimivih živali. Marijo Morel ni podoben moji družini. Živel je s svojo mamo in je bil nezakonski sin, to pomeni, da ni poznal svojega očeta.

Po mojem mnenju je družina srečna, če imajo člani družine dobre odnose, se razumejo, spoštujejo in se imajo radi.

Vanesa Žvajkar, 6. a

Moja družina

Beseda družina mi pomeni neprecenljivo vrednost. Družino sestavljajo družinski člani (in sorodniki). Vsak, ki ima družino, je lahko srečen. Družina ti da občutek varnosti in topline.

Mojo družino sestavljajo mama, ata, babica in sestra. Mama in ata hodita v službo. Babica je upokojena in več ali manj ona kuha in pospravi po hiši. Sestra Sara hodi v 3. razred. Z mamo se včasih skregava, glede ocen, ampak se še vedno super razumeva. S Saro pa se dostikrat kregava zaradi malenkosti, ampak se še vedno imava radi. Jaz imam z mojo družino super odnos. Mojo družino sestavljajo tudi sorodniki, so v Franciji, večina jih živi v Sloveniji. Z mojo družino in sorodniki se dostikrat skupaj kam odpravimo. Ko smo skupaj, se imamo »fajn«.

Moja družina je doživela veliko zanimivih dogodkov. Eden od teh je, ko smo šli z avtobusom v Kočevje in tam ostali za dva dni. Z mojim stricem in teto smo šli skupaj na morje in je bilo super. Šli smo tudi loviti ribe k Blaguškemu jezeru in ujeli krapa. Zanimivo je tudi, ko imamo družinska srečanja.

Mario Morel iz povesti Ananas je živel s svojo mamo. Mario je bil nezakonski sin, kar pomeni, da ni živel skupaj z očetom, pravzaprav ga niti poznal ni. Mama in Mario se nista dobro razumela in Mario je bil skoraj vsak dan kregan in tepen. Ko je ukradel ananas, je bilo zelo hudo.

Družina je srečna takrat, ko se vsi lepo razumejo, imajo dobre odnose med sabo, si pomagajo. Z mojo družino se dobro razumem in sem srečna, da jo imam.

Maša Cmour, 6. a

Moj prijatelj

Pravi prijatelj pomeni, da ti stoji ob strani, te brani in ti zaupa. Moj prijatelj je Gašper.

Gašperja poznam že od drugega leta. Gašper najrajši je testenine. Ima rjave oči in lase. Je zelo živahen. Gašper mi vedno stoji ob strani, mi pomaga in me brani. Včasih se skregava, a se takoj pobotava. Gašper ni samo moj prijatelj, je tudi sosed in sošolec.

Maša Cmour, 6. a

Z Gašperjem sva preživela marsikaj. Večkrat sva hotela graditi bunker, a sva vsakič obupala. Enkrat sva si podajala žogo in jaz sem nabil in žoga je zadela kamero. Midva sva vse skrila in zalepila, a je ata čez en mesec ugotovil. To je samo ena zgodba o najinih norijah.

Najino prijateljstvo je kot v realistični zgodbi Ananas, ki smo jo brali. Tudi midva si vse deliva, si pomagava in zaupava kot Mario Morel in Peter Lovrin.

Da prijateljstvo ostane, si moraš pomagati in graditi na zaupanju.

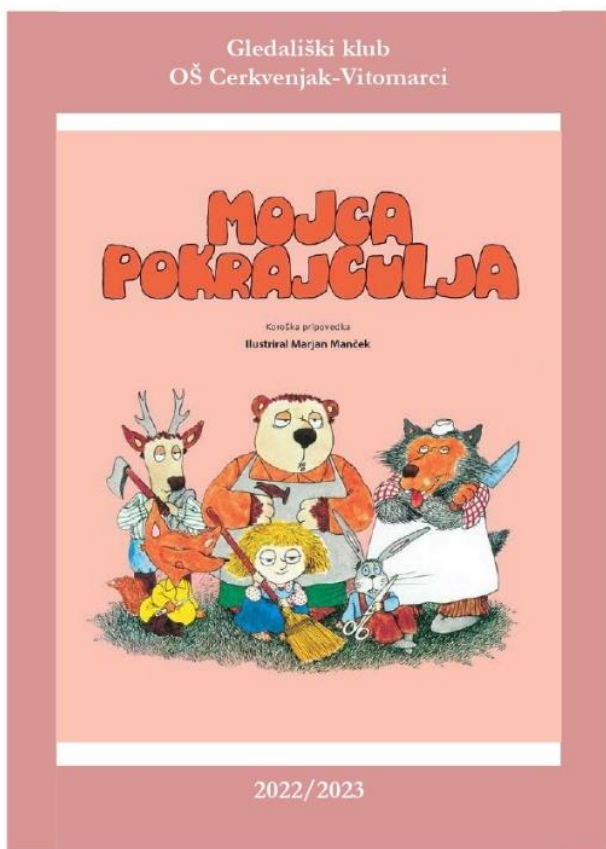
Aljaž Kozar, 6. a

Gledališki klub OŠ Cerkvenjak – Vitomarci

Mojca Pokrajculja je srčna deklica, v mrzli zimski noči se v njen piskrček zatečejo gozdne živali. Vsaka nekaj zna, skupaj z Mojco se podajo na nenavadno pustolovščino.

Zaplete se, ko zmanjka med ...

V predstavi nastopajo:

MOJCA POKRAJČULJA

(radijska igra po motivih koroške ljudske pravljice)

Osebe:

MOJCA POKRAJČULJA Tia Vogrin
LISICA - ŠIVILJA Vanesa Žvajkar
VOLK – MESAR Aljaž Kozar
MEDVED – ČEVLJAR Žiga Firbas
ZAJČEK – KROJAČEK Anna Mihorič
SRNJAK – DRVAR Gašper Firbas
SOVA – VZGOJITELJICA Zala Vrbnjak
MUHA – PLESALKA Maša Cmur
ŽABA – PEVKA Sara Vršič
JEŽEVKA – VRTNARKA Isabel Lah

Glasba, kostumi, scena - skupina z mentorico
Ličenje Alja Hanžel

Mentorica Jožica Vršič Novoselnik

V četrtek, 2. marca, so se učenci z igrico predstavili na srečanju otroških gledaliških skupin v Sveti Ani.

Dan je bil pripraven za prvo predstavo. Gledališka umetnost se otrok dotakne, vživljajo se v čaroben svet igre in ob tem neznansko uživajo.

V Vitomarcih so učenci neobveznega izbirnega predmeta tudi nastopili s predstavo Mojca Pokrajculja, učenci Valentina, Zala, Lana, Maj, Mai in Hana so se trikrat predstavili in vsakič so boljše igrali. Aplavz je nagrada za uspešno igranje.

Mentorica in igralci

Končni izlet na Koroško - 6. b razred...

ZAKLJUČNI IZLET NA KOROŠKO

Šli smo v rudnik
se dobro imeli
vodičke prav dosti
nismo razumeli.

Šli smo v hišo
Prežihovega Voranca.
Bila je zanimiva in
kašča mamljiva.

Takoj je postalo vse
mega zanimivo,
ko na koncu v
McDonaldsu smo
se najedli in se dodobra
vseh menijev nagled'li.

Odšli smo domov
vsi otožni in zaspani,
saj zaključni izlet
je bil že za nami.

(punce 6. b razreda)

KONČNI IZLET

Z avtobusom pripeljali smo se,
z vlakom odpeljali v nižine,
kjer rudnik Mežica ogledali smo si,
tam kjer k delu silili so ljudi.

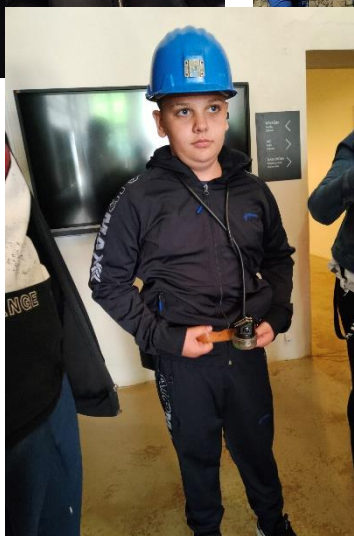
Pripeljali smo se k znani koči,
tam nekoč živeli pomembni so ljudje.

To bil je Prežihov Voranc,
iz Kotelj doma.

Se veliko selil je in
na koncu doma še nekaj časa prebil.

Smo veliko se smejali,
in na kocu še v McDonaldsu pristali.

(fantje 6. b razreda)

6. c se predstavlja ...

Učenci 6.c razreda smo letos sodelovali v različnih projektih. Eden izmed njih je bil projekt Ekošole (Mlekastično!). Skupaj z učiteljicama Ines in Andrejo Š. smo skuhali vročo čokolado. Nekaterim je bila všeč, nekaterim malo manj 😊.

Pri drugem projektu (Odpadkom dajemo novo življenje) smo izdelovali različne izdelke iz odpadnega materiala. Nastale so vaze za mame in hiška za igro.

Naravoslovni dan

V mesecu marcu smo imeli naravoslovni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Celje v Tehnopark, kjer so nas sprejele prijazne animatorke. Pokazali so nam ogromno poskusov, ki smo jih lahko tudi sami preizkusili. Bilo je zelo zabavno.

Počitnice in poletje

Počitnice so tu,
poletje je tu,
na morje bomo šli
in se zabavali.

Šoli rekli čau,
počitnicam v pozdrav,
pozabili na odmor,
ker čas je za premor.

Šola ni šala,
a mi pojemo si la la.

Hana Kovač, 6. c

OGLED GLEDALIŠKIH SKUPIN NA PTUJU

V četrtek smo se šestošolci odpravili na Ptuj, kjer smo si v gledališču pogledali 3 različne predstave. Bile so nekaj posebnega, vendar zanimive. Zadnja med njimi je bila v madžarskem jeziku. Nato smo se odpravili nazaj v šolo.

Zaključna ekskurzija 7. a in 8. a razred

13. 6. 2023, v četrtek, smo se ob 7.00 zjutraj odpravili na našo zaključno ekskurzijo. Najprej nas je avtobus pobral v Vitomarcih, nato pa še v Cerkvenjaku. Za ta izlet smo se zbrali 8. in 7. razred ter učiteljice.

Najprej smo se odpravili v Galerijo Božidarja Jakca. Pred tem pa so nam vzeli telefone, kar nam ni bilo všeč. Ker nismo roboti, smo se morali ustaviti na bencinski postaji, kjer smo pojedli zajtrk, se malo sprehodili in šli na WC. Ker smo od zajtrka dobili toliko energije, smo po avtobusu celo pot divjali. Ko smo prispeli, so nam razdelili telefone, da lahko fotografiramo. Voden ogled je bil malo dolgočasen, razen fantom ni bilo, ko so videli slike primerne za starejše ljudi (18+). Tam pa smo izvedeli tudi nekaj zanimivih podatkov (npr. kako je bila ponovno zgrajena). Seveda pa brez slikanja ne gre, zato smo naredili nekaj fotografij. Naša naslednja destinacija je bila Otočec na Krki. Ko smo prispeli,

smo se malo sprehodili, nato pa smo se usedli v senco in hranili račke ter malo počivali. Potem smo se odpravili v Mc'Donalds v Novo mesto, ki smo ga vsi že cel dan čakali. Tam smo si naročili hrano in pijačo ter naredili par izzivov, ki smo si s puncami zastavile po poti do tja. Glavna stvar pa pride na koncu in to je pustolovski park Cukrca. Z avtobusom smo prispeli in se sprehodili do vhoda v park. Tam so nam razložili pravila in pomagali nadeti opremo. Tako, smo že pripravljeni za plezanje. Imeli smo časa dve uri, ker pa smo se tako zabavali, pa je čas minil kot strela. Po plezanju smo vrnilo opremo, se malo posladkali in seveda slikali. Ampak medtem ko smo se pripravljali, da odidemo, smo ugotovili da par učencev manjka. Sprehajali smo se po potki in opazili, da izgubljeni učenci gledajo motokros, ki se je ravnokar odvijal. Ti učenci so dobili za ušesa, ampak ne veliko. Ko pa sem že omenila motokros, se je ravnokar peljal mimo en luštkan fant in vse punce so gledale za njim. Na avtobusu se je samo še o fantu pogovarjalo, večino punc je bilo žal, da niso dobile njegovega snepa. Ampak pustimo tega fanta in se osredotočimo na pot, ker se peljemo domov! Na poti domov smo si punce pletle kite in se pogovarjale. Ustavili smo se še na bencinski za počitek in to je to. Naš izlet se je končal s poslavljanjem, ki pa je bilo ob 19.40.

Tisa Korenjak, 7. a

Na izletu

Ela Hameršak, 6. b

27. 4. 2023, v četrtek, smo se z družino odpravili v Italijo. Zgodaj zjutraj smo se zbudili, si pripravili in vse stvari odnesli v avto. Ko smo se začeli peljati, je bila ura ob 4:00 zjutraj. Ker tisto noč nisem veliko spala, sem bila utrujena in sem takoj zaspala. Ko sem se zbudila, smo bili že na polovici poti. Pot se je vlekla kot jara kača. Do meje smo se peljali 3 ure. Ko smo prišli v Italijo, smo postali lačni. Ustavili smo se na bencinski postaji in se malo sprehodili. Pojedli smo sendviče, ki sem jih jaz pripravila prejšnji večer. Nato pa smo se začeli peljati do naše prve destinacije, Gardalanda. Ko smo se nekaj časa peljali, smo prišli do zastoja. Bil je dolg in počasen, v njem smo čakali eno uro. Ko smo se prebili skozi zastoj, smo komaj čakali, da pridemo do Gardalanda. Ko smo prišli tja, je bilo veliko ljudi, zato smo težko našli parkirišče. Takoj ko smo vkorakali v Gardaland, smo šli na vse strašne vlakce smrti. Ko sem čakala v vrsti, me je kar v grlu stisnilo, tako je bilo strašno. Ko smo se odpravljali ven, smo bili utrujeni. Odpeljali smo se v naš hotel, ki je bil zeli urejen in zaspali. Ko smo se zbudili, smo imeli ves zajtrk samo za sebe. Pojedli smo zajtrk in se odpravili do naše nove destinacije, to je MovieLand. Tam je

bilo bilo drugače: nismo čakali v vrsti, imeli so različne programe in ostali smo celi mokri. Najboljše pa je bilo, ko so nam na koncu prikazali prizor iz filma. Do avta smo prišli celi izmučeni. Ker pa to ni bilo dovolj, pa smo si še ogledali okolico pomola. Naslednji dan smo si spakirali in se odpravili na pot. Med potjo domov smo se peljali okoli Gardskega jezera in si ogledali muzej z olivami. Tam so nam pokazali, kako so v starih časih delali olivno olje. Pot domov se mi je zdela daljša. Komaj sem čakala, da lahko vidim moje živali. Domov smo prišli pozno zvečer (ob 23:30). Zjutraj sem se zbudila, si razpakirala in si pogledala vse slike, ki sem jih na potovanju naredila. Zelo rada potujem in se družim z mojo družino. Všeč mi je, ko se na izlet odpravim s prijatelji. Moja družina ne potuje na morje, ampak nekam v gore. Ali pa smo za nekaj dni na morju in gremo dalje raziskovat kakšno naselje ali kar celo državo. Večkrat smo na počitnicah tudi z avtomodom.

Tisa Korenjak, 7. a

Na izletu

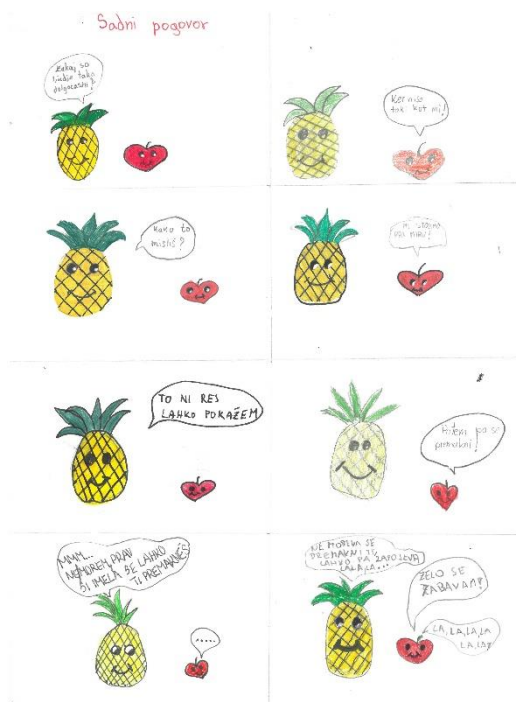

Za božič sem od Božička dobila obisk zabaviščnega parka Gardaland. Zato smo se z družino odločili, da se med prvomajskimi počitnicami odpravimo tja. Na tem izletu je bilo res lepo. V četrtek, 27. 4. 2023, smo se zgodaj zjutraj odpravili proti Italiji in Benetkam, ki so nam bile ob poti. Ker je med potjo bilo kar nekaj zastojev, smo del poti prepotovali po stari cesti. Med potjo smo opazovali našo malo prelepo Slovenijo in vse njene skrite koticke. Po dolgi in naporni vožnji smo končno prispeli v Benetke. Benetke so prav posebno mesto, saj plavajo na vodi. Nekaj časa smo si jih ogledovali peš, nato pa smo se peljali z gondolo, kjer

smo opazili manjše kanale Benetk. Ker smo bili lačni, smo se okrepčali na pici in kar dragem sladoledu. Po ogledu Benetk smo prišli do Gardskega jezera, kjer smo bivali. Končno je prišel dan, ko smo se odpravili v Gardaland. Ko smo prišli, nisem mogla verjeti svojim očem, saj sem zabaviščni park občudovala preko vseh možnih socialnih omrežij. Do odprtja so nam minute krajšali smešni plesalci.

Nato se je Gardaland odprl in zabava se je začela. Bila sem na vodnih atrakcijah, Mamutu, razgledni točki, v 4D kinu in enemu izmed hujših, kjer je bilo prisotnega kar veliko strahu. Ko se je dan zaključil, smo kar popadali v postelje. Naslednji dan smo se odpravili v živalski vrt in akvarij. To je bil prav poseben živalski vrt, saj smo se med živali peljali z avtom in smo imelo večjo priložnost, da si jih ogledamo od blizu. Po končanem ogledu smo se odpravili v akvarij, ki je bil vključen v karto za Gardaland. Videli smo prav posebne ribe, meduze, morskega psa, lenega tjulnja in še mnogo drugih. Dobila sem alergijo. Zadnji dan smo samo krenili proti domu, saj nismo hoteli, da se nam pot vleče kot jara kača. Ustavili smo se na kosilu pri babici. Te počitnice si bom za vedno zapomnila in komaj čakam na novo doživetje v avgustu. Bilo je čudovito in vsekakor se bom še vrnila v te kraje v Italiji.

Tjaša Hanžel, 7. a

Alja Hanžel, 6. b

Na izletu

Z mojo in bratrančevo družino smo se odločili, da gremo v München v Nemčiji. Rezervirali smo si kombi in se med zimskimi počitnicami (decembra) 2022 odpravili proti Münchenu, ob približno četrti uri smo odšli od doma. Iz kombija smo v Avstriji opazovali veliko zanimivih stvari, meni so v Avstriji bile najlepše gore. Do tja smo se peljali osem ur. Ko smo prišli v München, smo se nastanili v hotelu. Najprej smo obiskali muzej letal, kjer so imeli veliko zanimivih stvari, in zraven letal so rakete, orožja iz vojn ... Nato smo obiskali muzej BMW. Ta muzej mi je bil bolj zanimiv kot prejšnji. Delil se je na dva dela, najprej smo opazovali BMW avtomobile, motorje. Zelo so mi bili všeč, vendar smo vsi bili šokirani, ko smo izvedeli, koliko ti avti stanejo. V drugem delu muzeja, pa je bilo prikazano, kako so ti avti bili narejeni, katere so zanimivosti teh avtov ... Zvečer smo se še sprehajali po mestu in jedli smo v McDonaldsu. Naslednji dan, ko smo se zbudili, smo v hotelu zajtrkovali. Meni je bilo tisti dan zelo slabo, bolela me je glava. Toda tisti dan smo se odpravili na nogometni stadion od kluba Bayern München. Stadionu se reče Allianz Arena. Kar nekaj časa smo se peljali do tja, saj je ta stadion, bolj na obrobju mesta. Med tem ko smo se peljali, sem v kombiju zaspal in ko smo prišli, sploh več nisem pomislil

na slabo počutje. Na stadionu smo si najprej ogledali muzej tega kluba, nato smo si kupili vstopnice, da smo lahko šli na igrišče stadiona. Najprej smo lahko odšli na tribune, kjer gledalci spremljajo nogometne tekme. Nato smo se odpravili v slačilnice, novinarske konference ter hodnik, kjer igralci vstopijo na igrišče. Ko pa smo vstopili na igrišče, sem pa bil zelo vesel. Zvečer smo se odpravili po nakupih in odšli v eno izmed münchenskih pivnic, kjer smo bili zelo dolgo, saj očetje niso hoteli oditi. Naslednji dan smo se kar peš odpravili v olimpijsko vas. Saj je ta vas bila čisto zraven našega hotela. V tej vasi smo si ogledali veliko zanimivega npr. plavalne bazene, igrišče za tek, velik stolp ... Sledil je odhod domov. V kombiju smo se ves čas imeli lepo, saj smo se igrali razne igre, prepevali ... Ta izlet mi je bil zelo všeč. Najboljši mi je bil stadion (Allianz Arena). Tak izlet bi še večkrat ponovil.

Tomaž Kokol, 7. a

TI NAJSTNIK

Življenje je težko,
družba je v redu,
a še vedno se išččem.

Iščem odgovore
na vsa ta vprašanja.
Pritisk je prevelik,
a vse se sklanja.

Učenja je dosti,
problemov še več.
A vse se popravi,
ko se srce odpre.

Nena Kocuvan, 7.a

JAZ NAJSTNIK

Velikokrat se zaprem v sobo,
v teh trenutkih sovražim cel svet.

Starši mi govorijo,
da se moram spraviti nekaj delat.

V teh trenutkih se poskušam najti,
kam spadam v tem svetu.

Velikokrat se jočem
in vse kaj se sliši po hiši,
je tiktakanje ure.

Taja Fekonja Hamler, 7. a

JAZ NAJSTNICA

Jaz sem najstnica in to je to.
Jaz sem najstnica, kako lepo.
Ves dan počivam, nič se mi ne
da.

Puberteta me muči, kaj zato.

Doma za računalnikom cel čas
sedim,

jem prigrizke in se fino smejim.
V šoli bedno je, kar vsem se zdi.

Jaz raje igram igrice in se
družim s prijatelji.

Tisa Korenjak, 7.a

Presenečenje je uspelo

Opisala bom dogodek, v katerem smo presenetili ženo mojega bratranca. Za to presenečenje sem se odločila, ker mi je zelo dobro ostalo v spominu.

Mama mi je povedala za to presenečenje že dva tedna prej, saj sta ona in moja teta že to planirali dolgo. Bila je noseča in hoteli smo izvedeti, ali je punčka ali fantek. Zelo sem se veselila.

Najprej sem mislila, da bo fant, a nato smo izvedeli, da bo punčka, zato smo stanovanje okrasili z roza in ostalimi barvami balonov.

Medtem še pa nam helij ni delal, zato smo kakšne dobre pol ure ugotavljali, kako napihniti balone. Bilo je zelo smešno, a tudi stresno.

Tam smo bili jaz, moja sestra, moja starša, bratranec in njegova punca ter teta in stric. Moralo nas je biti veliko, da smo lahko vse lepo okrasili.

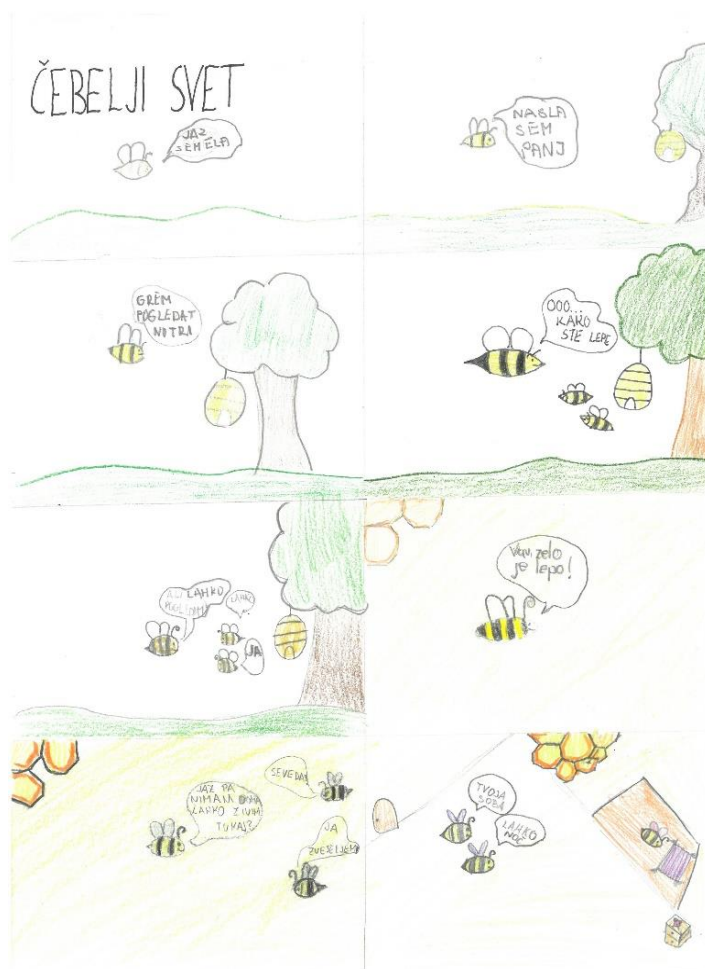
Kasneje smo še prinesli torto in ostale sladice, zelo so bile dobre. Pred vsem tem pa še jo je moj bratranec povabil ven na kosilo, zato smo imeli celotno stanovanje zase, ampak čas se nam je iztekel, zato smo skušali vse čim prej pripraviti.

Ko je napočil čas presenečenja, smo se vsi skrili, večina nas je bila vse okrog sedežne, ker je bila velika.

Medtem ko smo vsi tiho in umirjeno čakali, je moj oče vklopil

Tia Vogrin, 6. b, ilustriral Matej de Cecco

Nika Borko, 6. b

sesalec. Vsi smo poskušali zadržati naš smeh, ta čas ga je on izklapljal, a ni šlo.

Nato se je kar naenkrat prižgala luč v predsobi in smo vsi utihnili. Odprla je vrata in smo vsi vstali in jo presenetili. Bila je zelo presenečena, a tudi zelo vesela.

Kasneje smo šli vsi jest, saj smo bili kar lačni od čakanja. Izvedeli smo tudi, da se moj bratranec ne zna ravno dobro lagati, saj ko ga je vprašala, zakaj so vrata v dnevno sobo zaprta, je postal ves rdeč kakor zmaj. Očitno je nervozen v takih situacijah.

Naslednje, kar je sledilo, je samo zabava. Tudi slikali se smo, da bi ohranili spomin. Igrali smo igrice in zraven jedli torto, skoraj vsakega sem premagala. Imeli smo se super in vsi so bili dobre volje. Ugotavljali smo tudi, kako visoka bo, koliko teže bo imel dojenček.

Eden on mojih najljubših dogodkov je bilo takrat, ko smo vdihovali helij. Vsi smo nekaj povedali, da bi drug drugega spravili v smeh.

Proti večeru pa še je prišla prijateljica od žene, seboj je tudi pripeljala sina, ki je bil star eno leto in nekaj mesecev. Bil je priden in zelo dobro vzgojen, igrala sem se z njim. Napočil je večer in vsi smo se odpravljali domov in si rekli adijo in lahko noč. Ko smo se peljali domov, se nam je nekaj pokvarilo v avtu, saj smo vsi zaslišali, kako je nekaj počilo. Na koncu smo varno prispeli domov.

Ta dan je bil super in zabaven, eden od tistih, ki jih ne bom pozabila.

Emeli Pajek, 7. a

OPIS ŠOLSKEGA IZLETA

Leto je naokoli in nagrada za vse učenje in delo je izlet. Naš šolski izlet je potekal, 13. 6. 2023. Vstali smo že zelo zgodaj zjutraj in se z avtobusom ob 7.00 odpeljali proti Kostanjevici na Krki. Vmes smo se tudi ustavili za malico. Tam smo si ogledali galerijo Toneta in Franceta Kralja. Navdušile so nas likovna dela obeh bratov. Videli smo skulpture, slike, kipe, montaže. Osupli smo tudi bili nad arhitekturo in zgodovino samostana. Naša naslednja postaja je bil grad Otočec, tam smo videli labode in race, grad je prekrasen. Po krajšem sprehodu smo se odpravili proti Novemu mestu, kjer smo se v Mcdonaldsu sprostili in nekaj pojedli. Na avtobusu smo se lahko sproščali in spali naslednjih 45 minut. Naša zadnja postaja je bil adrenalinski park Cukarca. Tam smo dve uri plezali med drevesi z ovirami. Izbirali smo lahko med 7 progami. Bilo je zelo zabavno in mislim, da bi vsi šli še večkrat. Domov smo se vozili okoli 2 uri. Vrnili smo se ob 19.30. Meni je dan bil zelo zabaven in poučen, najbolj sta mi bila vseh galerija in adrenalinski park.

Ajda Druzovič, 8. a

Jaz, Cankar in Slovenija

Književnost in umetnost sta osnovna načina, kako človek izraža svojo ustvarjalnost, zato imata izjemno pomembno vlogo. A ne le življenje posameznika, tudi predvsem človeštva. Umetnost, tudi književna umetnost, namreč izraža globino človeških izkušenj, spodbuja razmišljanje in čustvovanje ter nas usmerja k razumevanju sveta in sebe. Skozi zgodbe, pesmi, slike, ples in druge umetniške oblike umetniki izražajo življenjske radosti, bolečino, strahove, sanje in upanja. To izražanje omogoča, da se s tem povežemo tudi drugi in se tako bolje razumemo. S tem izboljšamo medosebne odnose in razumevanja samega sebe. Književna dela in umetniška dela nas spodbujajo k razmišljanju o različnih pogledih na isto stvar, spodbujajo našo domišljijo in nam omogočajo, da se vživimo v življenje drugih ljudi ter razširimo svoja obzorja. Književnost in umetnost sta dragocena nosilca kulture, tradicije in identitete. Skozi zgodovino so umetniki in pisatelji ohranjali zgodbe, mitologijo, zgodovinske dogodke in druge pomembne skupnosti. To nam omogoča, da se razumemo in cenimo bogato dediščino preteklosti ter ohranjamo svojo identiteto v hitro samospreminjajočem se svetu. Kako je bil Cankar za Slovence kot narod, pove dejstvo, da je bil eden najboljših zapisovalcev političnih razmer in krivic v državi. Pa ne le zapisovalcev – saj je bil Cankar v svojem pisanju »brez dlake na jeziku« in je vse tudi pokomentiral. Že za časa svojega pisanja, sploh v letih po njegovi smrti, je Cankar začel veljati za osrednjo osebnost slovenske proze in dramatike. A ne le za prvo polovico prejšnjega stoletja, pač pa je s svojimi zapisi, ki so praktično brezčasni, pomembno zaznamoval tudi politično dogajanje vse do osamosvojitve Slovenije, pravzaprav pa še danes. Konec koncev o pomenu Cankarja za Slovence pove tudi podatek, da so ga Slovenci poimenovali za največjega slovenskega pisatelja. Ministrstvo za kulturo pa je leto 2018, ko je od njegove smrti minilo 100 let, razglasilo za Cankarjevo leto. Cankar se je rodil 10. 5. 1876 na Vrhniki kot osmi od dvanajstih otrok. Umrl pa je 11. 12. 1918. Star je bil 42 let. Ustvaril je literarni opis, ki obsega poezijo in dramatiko. Cankarja uvrščamo med štiri slovenske predstavnike moderne, poleg njega so še Murn, Kette in Župančič. Leta 1899 je izdal svojo prvo pesniško zbirko Erotika, to leto velja za začetek moderne. Nato je pesništvo opustil in začel pisati prozo in dramatiko, v teh delih je opozarjal na politične razmere v državi. Nasploh v njegovem delu prevladuje tematika človeka. Cankar pa je v svojem pisanju pogosto kritiziral družbo.

Tara Korenjak, 9. a

Ne zavrzi oblek, ohrani planet!

POŠ Vitomarci vsako leto pridobi oznako Eko šola, zato se vedno znova vsi v šoli, zaposleni in učenci ter njihovi starši, trudimo dokazati, da je šola tega vredna. Poleg vseh ostalih projektov Eko šole, smo letos izvedli tudi dve izmenjavi rabljenih stvari. V prvi izmenjevalnici smo zbirali oblačila in obutev za sezono jesen-zima, v drugi pa za pomlad-poletje. S tema dogodkoma smo želeli pri učencih spodbuditi zavedanje o ponovni uporabi oblačil, obutve, igrač in ostalih predmetov ter tako privzgojiti skrb za varovanje okolja. Učenci vseh razredov so izkazali veliko skrb za okolje in drug za drugega, saj so v šolo prinesli veliko stvari, ki so lepo ohranjene in primerne za nadaljnjo uporabo. Vsi pa so se na dogodku razveselili vseh reči, ki so jih potem lahko brezplačno odnesli domov in jih bodo lahko s pridom uporabljali. Obe izmenjevalnici sta bili odlično sprejeti s strani staršev in učencev. Še naprej se bomo trudili za eko napredek.

Mateja Štancer, koordinatorica Eko šole na POŠ Vitomarci

PROJEKTI EKOŠOLE – Zbiranje plastičnih zamaškov

Skozi celotno šolsko leto na POŠ Vitomarci poteka zbiranje plastičnih zamaškov za humanitarne namene.

V mesecu novembru 2022 smo organizirali že prvi odvoz. Učenci so akcijo lepo sprejeli in se pri prinašanju pokrovčkov zelo angažirajo.

V marcu smo v goste povabili

humanitarca Ignaca Habjaniča, s katerim sodelujemo pri zbiranju zamaškov za otroka iz vrtca Vitomarci. Izkupiček bo namenjen nevrotterapijam, ki jih starši dečka plačujejo za optimalen razvoj in napredek v boju s cerebralno paralizo. V aprilu 2023 je bil organiziran drugi odvoz zamaškov iz šole in tudi skupna predaja zamaškov podjetju Omplast, ki je sredstva od zbranih zamaškov namenilo našemu otroku iz vrtca. Zbiranje zamaškov se nadaljuje, do začetka počitnic bomo izvedli še tretji odvoz zbranih zamaškov iz šolskih prostorov.

V goste smo povabili g. Ignaca Habjaniča.

Andrejka D. Šegula, vodja akcije zbiranja zamaškov na POŠ Vitomarci

Hrana ni za tjavendan - Dan brez zavržene hrane na POŠ Vitomarci

V okviru EKO šole smo se letos tudi na POŠ Vitomarci odločili, da zmanjšamo količino zavržene hrane v šolski kuhinji pa tudi doma. Večkrat smo spremljali količino zavržene hrane, s kuharico smo se pogovarjali o količini in kako le to zmanjšati. Eden izmed dogovorov je bil, da vzamemo manj in si pridemo po več, če želimo. Včasih smo tudi kaj zavili in odnesli domov, da smo pojedli kasneje. Petošolci so doma ugotavljali količino zavržene hrane, reševali so Kuhlin dnevnik. Na razrednih urah smo se pogovarjali o tem, kako lahko uporabimo ostanke hrane. Vključili smo se v natečaj Reciklirana kuharija, kjer so posamezni učenci ustvarili zanimive recepte z ostanki hrane. Učenci 3. b so bili na natečaju med nagrajenci in je njihov recept Korenčkov pesto v knjižici Reciklirana kuharija. Letos se je država odločila, da bo 24. april dan brez zavržene hrane. Petošolci so iz starih majčk sešili vrečke s sloganom Ne zavrzi hrane. Četrtošolci so v svojih družinah podpisali zaobljube, da ta dan ne bodo zavržli nič hrane. Tretješolci pa so iz ostankov jabolk - ogrizkov naredili jabolčni kis. To so delali kar nekaj časa, saj je bilo potrebnega veliko potrpljenja in čakanja, da je kis nastal.

S tem projektom bomo nadaljevali tudi v naslednjem šolskem letu, vendar še bolj zavzeto. Odločili smo se, da bomo enkrat mesečno tehtali zavrženo hrano v šolski kuhinji. Poskusili bomo najti še več receptov, kako uporabiti ostanke hrane.

Korenčkov pesto – uporabimo liste in stebel korenčka
(nagrajeni recept 3. B z mentorico Matejo Štancer)

Sestavine:

- 120 g listov in stebel korenčka
- 5 žlic olivnega olja
- 2 stroka česna
- 80 g parmezana
- 60 g indijskih oreščkov (lahko uporabimo tudi navadne orehe, pinjole,...)
- ščepec soli in popra

Vodja projekta Hrana ni za Tjavendan na POŠ, Marjana Kocuvan

Šolski radio na POŠ Vitomarci

Na šoli že drugo leto poteka interesna dejavnost ŠOLSKI RADIO. Glavni cilj dejavnosti je, da se učenci učijo na jedrnat način povedati bistvo, urijo retorične spretnosti, se učijo medsebojnega sodelovanja in ne nazadnje krepijo samozavest. Teme, ki jih radijska ekipa pripravi, so zelo raznovrstne. Trudimo se, da je tematika kar se da aktualna (prazniki, novoletna voščila, intervjuji z učitelji in učenci, lokalno skupnostjo ...). Novinarke so skupaj z mentorico v letošnjem letu posnale 16 oddaj, nekaj oddaj pa je bilo izvedenih v živo. Želeli smo popestriti hodnike z glasbo, izboljšati razpoloženje in seznaniti učence in učitelje s pomembnimi informacijami. Če bi povprašali naše učence, zakaj se jim radio zdi super, bi bil eden izmed odgovorov prav gotovo ta, da je vsak učenec naše šole vsaj enkrat imel priložnost sodelovati v intervjujih in prispevkih ter se slišati na našem šolskem radiu.

Naša novinarska ekipa

Mentorica Mateja Štancer

Medobčinski otroški parlament v Lenartu

V petek, 10. 3. 2023, je po treh letih premora zaradi epidemije koronavirusa, v Lenartu ponovno potekal medobčinski otroški parlament na temo Duševno zdravje otrok in mladostnikov. Sodelovalo je sedem osnovnih šol: OŠ Benedikt, OŠ Cerkvenjak – Vitomarci, OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, OŠ Lenart, OŠ Sv. Ana, OŠ Sv. Trojica in OŠ Voličina. Vsako šolo je zastopalo 6 učencev – parlamentarcev. Štirje učenci so sodelovali kot aktivni člani in so se potegovali za mesto na regijskem otroškem parlamentu v Mariboru. Dva učenca iz vsake šole pa sta sodelovala kot opazovalca, kar je pomenilo, da sta nabirala parlamentarne izkušnje za prihodnja šolska leta. Našo šolo so v Lenartu zastopali naslednji učenci – potencialni kandidati za regijski otroški parlament: Laura Draškovič 9. a, Zala Anželj 8. a, Gabrijela Žmavc 8. a, Jaka Čeh 7. a. Kot parlamentarca – opazovalca pa sta sodelovala Evgen Par iz 6. a in Urša Lorenčič iz 6. b. Učenci iz vseh sedmih šol so se s pomočjo žreba razdelili v pet skupin. V vsaki skupini so razpravljali o določeni temi oz. preventivnimi ukrepi za ohranjanje dobrega duševnega zdravja. Teme so bile naslednje:

- Zdrav življenjski slog,
- Osebe, ki pozitivno vplivajo na tvoje duševno zdravje in ohranjanje stikov,
- Pozitivna samopodoba,
- Čustva,
- Pomoč in stvari, ki jih rad počnem.

Svoje vtise o prvi udeležbi na medobčinskem otroškem parlamentu je opisala Urša Lorenčič iz 6. b razreda:

»To je bil zame prvi medobčinski otroški parlament. Začel

se je s srečanjem pred šolo. Vzeli smo malico in se odpravili v Lenart. Tam smo najprej pripravili prostor, nato pa so se nam pridružili še učenci iz drugih šol. Sledila je malica. V prvem delu smo se razdelili v skupine in sledilo je delo v delavnicah. Pogovarjali smo se o različnih temah v okviru duševnega zdravja: o čustvih, o zdravi prehrani, počitku in telesni aktivnosti, o sprejemanju samega sebe in samopodobi, o druženju z osebami, ki dobro vplivajo in s katerimi je dobro ohranjati stike ter o iskanju pomoči in ukvarjanju s stvarmi, ki jih radi počnemo. Po končanih delavnicah pa je vsaka skupina izvolila enega od članov skupine za kandidata regijskega parlamenta. V drugem delu je kandidat oz. cela skupina predstavila svojo temo. Spregovorila sta nam še psiholog Heliodor Cvetko in knjižničarka Aleksandra Papež. Sledile so volitve dveh kandidatov za regijski parlament, v katerih nisem sodelovala, saj nisem bila aktivna kandidatka. Za konec pa je sledila še pogostitev.«

Urša Lorenčič, učenka 6. b razred

Medgeneracijsko branje v Cerkvenjaku

V letošnjem šolskem letu smo se prvič pridružili projektu medgeneracijsko branje. Prvo srečanje, PRVA BRALNA ČAJANKA, je bila v torek, 14. marca 2023. Zbralo se nas je 5 učiteljic, 2 mami in 11 učenk. Knjigo je bralo še več ljubiteljev knjig, vendar se srečanja žal niso mogli vsi udeležiti.

Ob čaju in pecivu, ki ga je spekla naša učenka Tia Vogrin, smo se pogovarjali o knjigi Damijana Šinigoja, ISKANJE EVE. Razvili smo debato o vsebini, pasteh virtualnih poznanstev, delili smo si izkušnje in zgodbe podobne književnima junakoma. Bolj zgovorne smo bile učiteljice in mami.

DRUGA BRALNA ČAJANKA je bila v petek, 20. aprila 2023. Sedmošolke so brale prvošolcem, 15 deklic iz 7. razreda je bralo mlajšim učencem, razdelile so si po 2 do 3 otroke. Ena skupinica treh sedmošolk je 7 prvošolcem zaigrala igrico Bibi in Gusti, banje so nadgradile z igro.

Zelo lepi dve uri smo preživeli skupaj. Brali smo, se pogovarjali, imeli malico, pili čaj in šli smo na krajši pohod po Cerkvenjaku in prezviščili hrib. Tako kot Bibi in Gusti v knjigi KAKO STA BIBI IN GUSTI PREZVIJAČILA HRIB.

Tretja bralna čajanka bo v mesecu juniju, prebirali bomo poezijo in se sproščali z jogo.

Bralne čajanke so koristne in poučne, spodbujajo vse generacije k branju. Knjige za branje nam je podarilo društvo Bralna značka Slovenije.

Jožica Vršič Novoselnik, mentorica srečanj

Sprejem olimpijske bakle miru v Cerkvenjaku (Olimpijski festival evropske mladine 2023)

6. 6. 2023 smo z učenci OŠ Cerkvenjak s sodelovanjem z občino in olimpijskim komitejem organizirali sprejem olimpijske bakle miru, bakla je v Sloveniji, ker bo v tem letu v Mariboru potekal olimpijski festival evropske mladine za športnike in športnice med 14. in 18. letom. Bakla miru zdaj potuje od občine do občine v bližnji okolici Maribora.

Olimpijski Festival evropske mladine je festival, ki poteka z več kot 30-letno tradicijo

v več športnih panogah za športnike stare med 14. in 18. let. Ta festival mladim športnikom predstavlja prvo srečanje z olimpizmom in nabiranjem neprecenljivih izkušenj za nadaljnja tekmovanja na poti do olimpijade. Festival se odvija vsaki dve leti v eni izmed evropskih držav. Letos v Mariboru bo sodelovalo 48 evropskih držav s približno 3600 športniki. Športniki in športnice bodo tekmovali v gimnastiki, atletiki, košarki 3X3, rokomet, judo, kolesarjenje, rolanje, plavanje, tenis in odbojka, vstop je brezplačen. Tekmovanja bodo potekala med 22. in 29. 7. 2023.

Športni pedagog: Miha Čuček

Športna prireditev »VETER V LASEH- S ŠPORTOM PROTI ZASVOJENOSTI«

OŠ Cerkevjak – Vitomarce že vse od leta 2004 sodeluje v projektu VETER V LASEH. Tudi letos smo v petek, 26. 5. 2023, izpeljali športni dan Veter v laseh, kros in športne igre.

Slogan akcije je S športom proti zasvojenosti! Mlade želimo ozavestiti, da vse oblike zasvojenosti negativno vplivajo na posameznikovo življenje, na drugi strani pa imajo športne aktivnosti in redno gibanje velik pozitiven učinek na splošno počutje in uspešnost na vseh področjih. Zato želimo z bogatim celodnevним športnim in spremljevalnim

programom doseči, da bi mladi preživeli dan ob športu in druženju s svojimi družinami in sovrstniki ter spoznali, da je šport v prvi vrsti zabava, sprostitelj, druženje s prijatelji, veselje in smeh.

Izvedbo programa Veter v laseh je omogočilo sofinanciranje Fundacija za šport, Športna unija Slovenije, občina Cerkevjak, občina Sv. Andraž in OŠ Cerkevjak – Vitomarci. Tudi letos je prireditev potekala na dveh destinacijah. Učenci matične osnovne šole, bilo jih je 205 in so tekmovali in se preizkušali na ŠRC Cerkevjak v krosu, streljanju z zračno puško, balinanju, ruskem kegljanju, nogometu, odbojki, med dvema ognjema, tenisu, badmintonu, frizbiju in T-ballu.

Letos jih je obiskal tudi motokrosist Sašo Kragelj in gasilci. V Vitomarcih so metali vorteks, tekli kros in skakali v višino, med prireditvijo jih je obiskal tudi Sašo Kragelj, ki jim je razkazal svoje motorje. 5. razred je ta dan opravljal tudi kolesarski izpit.

Razdelili smo tudi medalje za najboljše v krosu in streljanju z zračno puško, podeljevali smo tudi pokroviteljske verižične obeske za ključke za napisom veter v laseh.

Za kvalitetno izvajanje aktivnosti v krosu, streljanju z zračno puško, med dvema ognjema, skoku v daljino, frizbiju, tenisu, malem nogometu, odbojki, badmintonu in različnih elementarnih igrah, so skrbeli učitelji, strokovni sodelavci iz posameznih športnih klubov in vzdrževalci ŠRC.

STRELJANJE Z ZRAČNO PUŠKO					
DEČKI			DEKLICE		
MESTO:	PRIIMEK IN IME	točk	MESTO:	PRIIMEK IN IME	točk
1.	VRŠIČ TOMAŽ	33	1.	VIDOVIČ LANA	22
2.	KOLEDNIK ŽAN	24	2.	ZORKO JULIJA	18
3.	ROŠKAR DIZMA JAKOB	21	3.	PALUC NIKA	9

Ponovno se je izkazalo zelo dobro sodelovanje osnovne šole, lokalne skupnosti in prostovoljnih aktivistov v športnih klubih.

Vseh udeležencev na prireditvi je bilo okoli 330, okrog 270 je bilo tekmovalcev od 1. do 9. razreda. Učenci so v športih in lepem vremenu zelo uživali.

Športni pedagog: Miha Čuček

Tekmovanja 2022/2023

<p>Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine</p>	<p>Cankarjevo priznanje:</p> <p>1. razred: Sofia Kocmut, Vital Koren, Klara Ljubec, Maša Paluc, Niki Ploj, Maruša Vrbovšek, Jakob Kocuvan, Teja Kocuvan, Ada Kuri Kocbek, Domen Ploj, Lorellai Vršič, Val Zagernik</p> <p>2. razred: Iva Berlak, Taj Dolinar, Matevž Košnik, Luka Nartnik, Jakob Ploj, Tilen Zorko, Tilen Žmauc</p> <p>3. razred: Sara Cmour, Kaja Dvoršak, Neža Fekonja, Klemen Gomzi, Elizabeth Kocmut, Julija Kocuvan, Filip Vrbovšek, Hana Zorec</p> <p>4. razred: Vita Koren</p> <p>5. razred: Lana Majhenič, Svit Turnšek</p> <p>6. razred: Alja Hanžel, Isabel Lah, Urša Lorenčič, Tia Vogrin</p> <p>7. razred: Tjaša Hanžel, Emeli Pajek, Blažka Zorko</p> <p>8. razred: Zala Anželj, Gabrijela Žmavc</p> <p>9. razred: Vid Breznik Videtič, Gaja Kovačec</p> <p>POŠ Vitomarci:</p> <p>1. razred: Inja Rebrec, Maks Sedlašek, Jakob Škerbec</p> <p>2. razred: Andraž Černel, Noel Gavez, Patrik Hanžel, Maj Kostanjevec, Julija Potočnik, Nuša Pučko, Izabela Rižnar</p> <p>3. razred: Lara Fridau, Kaja Ilešič, Gabrijela Krepša, Iza Škerbec</p> <p>4. razred: Zala Černel</p> <p>5. razred: Alja Vogrin</p> <p>6. razred: Neža Druzovič</p> <p>Bronasto priznanje</p> <p>8. razred: Zala Anželj</p> <p>9. razred: Vid Breznik Videtič</p>
<p>Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike</p>	<p>Priznanje Kenguru</p> <p>1. razred: Jakob Kocuvan, Maša Paluc, Ada Kuri Kocbek, Teja Kocuvan, Lorellai Vršič</p> <p>2. razred: Taj Dolinar, Polona Germič, Leon Mihorič</p> <p>3. razred: Julija Kocuvan, Žan Košnik</p> <p>4. razred: Jošt Nartnik, Vita Koren</p> <p>5. razred: Anže Kocbek, Anže Košnik, Zoja Pavlas</p> <p>6. razred: Alja Hanžel, Maša Cmour, Nika Borko, Urša Lorenčič, Žiga Firbas</p> <p>7. razred: Neža Borko, Tisa Korenjak</p> <p>8. razred: Nika Fekonja</p> <p>9. razred: Lana Vidovič</p> <p>POŠ Vitomarci:</p> <p>1. razred: Inja Rebrec, Maks Sedlašek, Jakob Škerbec</p> <p>2. razred: Patrik Hanžel</p> <p>3. razred: Rene Ajlec Čuk, Oskar Šilec</p> <p>4. razred: Lana Lozinšek</p> <p>5. razred: Alja Vogrin</p> <p>6. razred: Leo Lozinšek</p> <p>Bronasto priznanje</p> <p>7. razred: Neža Borko</p>
<p>Računanje je igra – matematično tekmovanje</p>	<p>POŠ Vitomarci:</p> <p>razred: Zoja Ajlec Čuk, Gregor Druzovič, Aleks Hojnik Zogling, Aljaž Hojnik Zogling, Sofia Ilešič, Filip Kirbiš, Inja Rebrec, Maks Sedlašek, Rebeka Simonič, Jakob Škerbec, Julija Toš</p>

<p>Tekmovanje iz naravoslovja za priznanje Kresnička</p>	<p>Priznanje Kresnička</p> <p>1. razred: Sofia Kocmut, Maša Paluc, Niki Ploj, Jakob Kocuvan, Domen Ploj 2. razred: Iva Berlak, Luka Nartnik, Tilen Zorko 4. razred: Vita Koren, Jošt Nartnik 5. razred: Stella Horvat, Zoja Pavlas 6. razred: Žiga Firbas, Nika Borko, Alja Hanžel 7. razred: Neža Borko, Jaka Čeh</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>1. razred: Inja Rebrec, Maks Sedlašek, Jakob Škerbec 2. razred: Noel Gavez, Sven Peklar 3. razred: Rene Ajlec Čuk, Iza Škerbec 4. razred: Maj Kokol 5. razred: Alja Vogrin 6. razred: Leo Lozinšek</p>
<p>Tekmovanje Bober – računalništvo</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>2. razred: Luka Nartnik, Tilen Zorko, Iva Berlak, Taj Dolinar, Adam Zorko, Anel Zorko 3. razred: Matic Vrbnjak, Žan Košnik, Filip Vrbovšek 4. razred: Jošt Nartnik 5. razred: Anže Kocbek, Tine Gavez, Anže Košnik, Zoja Pavlas 6. razred: Nik Horvat, Matic Kocbek, Anna Mihorič, Tia Vogrin 7. razred: Tisa Korenjak, Jaka Čeh, Tjaša Hanžel, Nena Kocuvan, Elena Škorjanc 8. razred: Ajda Druzovič 9. razred: Tijan Lovrec, Tomaž Vršič, Gaja Kovačec, Gal Plohl, Katja Rodošek, Julija Zorko</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>2. razred: Sven Peklar 3. razred: Gabrijela Krepša, Rene Ajlec Čuk, Jan Bezjak 5. razred: Martin Kotnjek</p>
<p>Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike</p>	<p>Priznanje Čmrlj</p> <p>8. razred: / 9. razred: Tomaž Vršič</p>
<p>Tekmovanje iz nemščine</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>9. razred: Tijan Lovrec</p>
<p>Tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije</p>	<p>Preglovo priznanje:</p> <p>8. razred: Ajda Druzovič</p>
<p>Tekmovanje Cici Vesela šola</p>	<p>Priznanje za sodelovanje na tekmovanju</p> <p>Priznanje prejmejo vsi sodelujoči učenci 1., 2., 3. in 4. razreda</p>
<p>Zlati bralci (za 9 let bralne značke)</p>	<p>Julija Zorko, Lana Vidovič, Sofija Nekrasova</p>
<p>Tekmovanje iz angleščine</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>6. razred: Vanesa Žvajkar, Alja Hanžel, Isabel Lah 8. razred: Ajda Druzovič, Gabrijela Žmavc 9. razred: Armin Karić, Gaja Kovačec, Lana Vidovič, Tomaž Vršič</p>

<p>Tekmovanje iz angleščine BTCO</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>2. razred: Leon Mihorič, Luka Nartnik</p> <p>3. razred: Tjaž Borko, Sara Cmour, Kaja Dvoršak, Neža Fekonja, Klemen Gomzi, Elizabeth Kocmut, Jaka Kocmut, Julija Kocuvan, Žan Košnik, Anej Kuri, Lars Peklar, Larisa Ploj, Mark Ploj, Laura Voh, Matic Vrbnjak, Filip Vrbovšek, Hana Zorec, Jakob Zorko</p> <p>4. razred: Lovro Brunčič, Matic Furšt, Špela Germič, Teo Golob, Vita Koren, Jošt Nartnik, Žak Plohl, Lina Zagernik, Gašper Žerdin</p> <p>5. razred: Ajda Berghaus, Domen Fekonja, Žiga Furšt, Tine Gavez, Nikki Golob, Amiel Hašaj, Stella Horvat, Lana Majhenič, Mark Repič, Leon Šamperl, Neža Šamperl, Luka Škrlec, Tai Štrucl, Lina Antonič, Stella Horvat, Lara Iajh, Vid Omulec, Zoja Pavlas, Svit Turnšek</p> <p>6. razred: Eva Breznik, Maša Cmour, Gašper Firbas, Žiga Firbas, Nik Horvat, Filip Karnekar, Aljaž Kozar, Anna Mihorič, Evgen Par, Eva Toš, Zala Vrbnjak, Vanesa Žvajkar, Nika Borko, Ela Hameršak, Alja Hanžel, Isabel Lah, Urša Lorenčič, Taj Lovrec, Aleksej Malaj Živko, Nika Paluc, Tia Vogrin,</p> <p>7. razred: Neža Borko, Jaka Čeh, Taja Fekonja Hamler, Tjaša Hanžel, Tomaž Kokol, Tisa Korenjak, Paulina Murkovič, Tadej Nedeljko, Emeli Pajek, Blažka Zorko</p> <p>8. razred: Ajda Druzovič</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>2. razred: Andraž Černel, Teo Divjak, Noel Gavez, Patrik Hanžel, Maj Kostanjevec, Izabela Rižnar</p> <p>3. razred: Rene Ajlec Čuk, Jan Bezjak, Arian Divjak, Lora Fridau, Kaja Ilešič, Gabrijela Krepša, Zala Lorenčič, Oskar Šilec, Iza Škerbec, Tanaj Zorman</p> <p>4. razred: Zala Černel, Lucija Hanžel, Lili Ilešič, Tim Ilešič, Maj Kokol, Matija Lorenčič, Lana Lozinšek, Rene Rojs, Nik Zorec</p> <p>5. razred: Ema Kocuvan, Nikita Radović, Sanja Simonič, Alja Vogrin, Mai Vršič</p> <p>6. razred: Neža Druzovič, Anej Ilešič, Hana Kovač, Leo Lozinšek, Neja Pučko, Maj Šilec, Taj Vršič, Tian Vršič</p>
<p>Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)</p>	<p>Gaja Kovačec, Katja Rodošek, Lana Vidovič, Tomaž Vršič</p>

Naši učenci ob koncu šolskega leta

1. a

1. b

2. a

3. a

4. a

5. a

5. b

6. a

6. b

7. a

8. a

9. a

1. c

2. b

3. b

4. b

5. c

6. c

Naši otroci vrtcev ob koncu šolskega leta

Rdeča sk. Cerkvenjak

Violična sk. Cerkvenjak

Oranžna sk. Cerkvenjak

Zelena sk. Cerkvenjak

Rumena sk. Cerkvenjak

Modra sk. Cerkvenjak

sk. Čebelice Vitomarci

sk. Pikapolonica Vitomarci

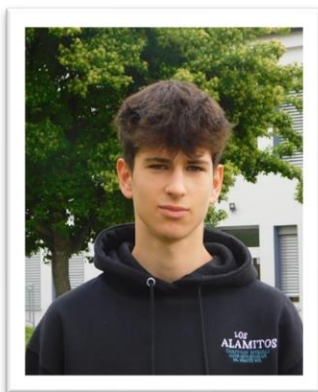

sk. Polžki Vitomarci

sk. Žogice Vitomarci

Devetošolci na poti v novo šolo

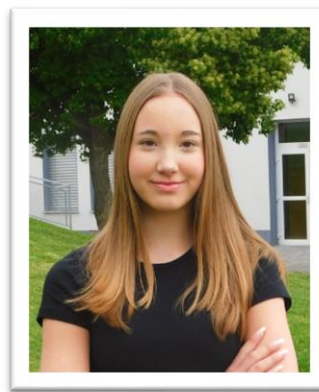

VID BREZNIK VIDETIČ

ŠOLA: Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor

SMER: Gradbeni tehnik

DEJSTVO: Učiteljica, jaz mam status!

LAURA DRAŠKOVIČ

ŠOLA: Srednja šola za trženje in dizajn Maribor

SMER: Aranžerski tehnik

DEJSTVO: Ehh, zvočnik sem pozabila!

ANISA FURŠT

ŠOLA: Srednja prometna šola Maribor

SMER: Tehnik varovanja

DEJSTVO: Vedno najbolj nasmejana.

EMINA HASKIĆ

ŠOLA: Srednja šola za trženje in dizajn Maribor.

SMER: Aranžerski tehnik

DEJSTVO: Prijetno tiha.

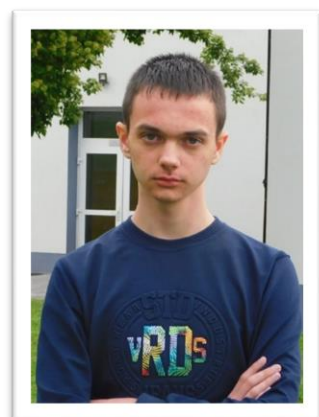

ŽAN HAUZER

ŠOLA: Šolski center Ptuj

SMER: Mehatronik operater

DEJSTVO: Pišem se Hauzer, kličejo me Hojzer.

ARMIN KARIČ

ŠOLA: Srednja elektro računalniška šola Maribor

SMER: Računalnikar

DEJSTVO: Pametni molči.

ULA KAUČIČ

ŠOLA: Srednja prometna šola Maribor

SMER: Tehnik varovanja

DEJSTVO: Najbolj direktna v razredu.

NIK KOCUVAN

ŠOLA: Tehniški šolski center Maribor

SMER: Tehnik mehatronike

DEJSTVO: Jutri mam test? Eh, bolan bom.

TARA KORENJAK

ŠOLA: Srednja šola za trženje

SMER: Aranžerski tehnik

DEJSTVO: Vedno poslušam pri pouku.

MAJA KOŠNIK

ŠOLA: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor

SMER: Kozmetični tehnik

DEJSTVO: V šolo pride 7.59

GAJA KOVAČEC

ŠOLA: III. Gimnazija Maribor

SMER: Športni oddelek

DEJSTVO: Meni se gre za prihodnost, no! 4 je premalo.

ŠPELA LORENČIČ

ŠOLA: Srednja ekonomska šola in gimnazija Maribor.

SMER: Ekonomski tehnik

DEJSTVO: Testa nikoli ne prepisem od sosede.

TIJAN LOVREC

ŠOLA: Tehniški šolski center Maribor

SMER: Tehnik mehatronike

DEJSTVO: Pri učiteljici Jasmini ima vedno VIP sedež v prvi klopi.

SARA MOHORIČ

ŠOLA: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor.

SMER: Tehnik zdravstvene nege

DEJSTVO: Vedno mam čigume.

SOFIJA NEKRASOVA

ŠOLA: Srednja zdravstvena šola Murska Sobota.

SMER: Tehnik zdravstvene nege

DEJSTVO: Poliglot (obvlada več jezikov)

ALINA PAJEK

ŠOLA: Šolski center Ptuj

SMER: Gastronom, hotelir

DEJSTVO: Nikoli ne veš, če je v šoli.

GAL PLOHL

ŠOLA: Tehniški šolski center Maribor

SMER: Tehnik mehatronike

DEJSTVO: Ke ma kdo kake čigume?

KATJA RODOŠEK

ŠOLA: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor

SMER: Tehnik zdravstvene nege

DEJSTVO: Za prepis naloge nikoli ne zaračunam.

JULIJA TOŠ

ŠOLA: Srednja šola za prehrano in živilstvo

SMER: Slaščičar

DEJSTVO: Najbolj skrita v razredu.

LANA VIDOVIČ

ŠOLA: Srednja ekonomska šola in gimnazija Maribor.

SMER: Ekonomska gimnazija

DEJSTVO: Rojena kot Jezus, a mi čudež še vedno ni dal 5 pri fiziki.

TOMAŽ VRŠIČ

ŠOLA: Šolski center Ptuj

SMER: Strojni tehnik

DEJSTVO: Tomica reši dan pri odbojki!

JULIJA ZORKO

ŠOLA: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor

SMER: Tehnik zdravstvene nege

DEJSTVO: Desna roka učiteljice Jožice.

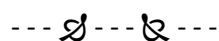

ALEKSEJ ŽIŽEK

ŠOLA: Srednja oblikovalna šola Maribor

SMER: Medijski tehnik

DEJSTVO: Toooo! 2 sem dobo.

Dobitniki priznanja ZLATI CEKIN

Šola in jaz

1. septembra 2014 je bil moj prvi šolski dan. Razredničarka Viktorija nas je takrat prisrčno sprejela v veliko skupnost. Vsi smo se morali privaditi na nove sošolce. Najbolj zabavno je bilo igranje med odmori ali v podaljšanem bivanju. V tretjem razredu smo doživeli nekaj novega, saj smo začeli dobivati ocene. Leta so tekla in mi smo stopali v višje razrede. Skoraj vsako leto smo dobili novega razrednika in sorazrednika. Nekaj učiteljev, ki so nas učili, se je že upokojilo. Nekaj jih je na žalost tudi odšlo.

Zdaj končujem deveti razred in s tem tudi osnovno šolo. Bilo je nekaj slabih trenutkov, ampak v spominu mi bodo ostali lepi trenutki, ko smo se s sošolci zabavali, smejali včasih počeli nekaj, kar nam ni bilo dovoljeno. Zapomnila si bom tudi dolge vožnje z avtobusom in s tem mislim na šolske izlete in tudi šolo v naravi.

Katja Rodošek, 9. a

S 15. junijem zapuščam osnovno šolo. V šoli sem se naučila, da je znanje ena izmed redkih stvari, ki ti jih nihče ne more ukrasti. Ko se naučiš nečesa novega, imaš to znanje za vedno. Zato se mi zdi pomembno, da se učimo in razvijamo svoje sposobnosti, saj nam to pomaga, da postanemo boljše osebe in da dosežemo svoje cilje. Vsi izzivi, ki sem jih imela v osnovni šoli, so me utrdili in mi pomagali, da sem postala boljša učenka in oseba. Nekateri predmeti so mi šli lažje, nekateri težje, vendar sem se naučila, da brez truda nič ne pride samo od sebe. Bilo mi je v velik izziv, vendar sem spoznala, da sta trud in vztrajnost ključ do uspeha. Na koncu sem bila zelo ponosna, da sem lahko rekla, da sem premagala vse težave in uspešno zaključila osnovno šolo. Nisem še slišala za razred, v katerem bi se učenci razumeli odlično. Tudi mi se včasih nismo, vendar smo z dobro voljo in malo pomoči staršev ter učiteljev vse premagali. Pomembno je, da se ne obremenjuješ z mnenji drugih. Najpomembnejše pa je, da imaš v življenju postavljene cilje, da veš, kaj hočeš in si vztrajen, da to dosežeš.

Lana Vidovič, 9. a

Učenje, prijateljstvo in prihodnost

Zame se zaključuje deveti kot tudi zadnji razred osnovne šole. Za vsakim koncem pa se vedno začne tudi nekaj novega. Moje novo poglavje se začne čez nekaj več kot dva meseca, in sicer v srednji šoli na Tretji gimnaziji v Mariboru. Vpisala sem se na športni oddelek, saj treniram atletiko in bo kombiniranje treningov s šolo precej lažje.

Znanje, ki ga pridobimo učenci v osnovni šoli, vključuje bistveno znanje iz različnih predmetov. Že, ko smo kot majhni otroci vstopili v prvi razred, pa so nas učitelji začeli učiti osnovnih konceptov ter spretnosti. Naučili so nas reči, ki nam bodo v nadaljnjem izobraževanju in nasploh v življenju zagotovo prišle prav. Poleg vsega tega pa so zelo pomembne socialne veščine, ki jih osvajamo skozi vsa leta. Za razvijanje le-teh pa je najbolj pomemben faktor prijateljstvo. Prav tako kot v večini generacijah, se je tudi naš razred zelo dobro uskladil. Največ je seveda odvisno od posameznikov in odnosov v razredu. Nekateri so se bolj povezali s sošolci ali učencev iz nižjih oddelkov, drugi pa imajo svoje hobije in dejavnosti in so osredotočeni bolj na to.

Sošolcev iz osnovne šole se bom zagotovo spominjala po pozitivnih trenutkih in spominih, ki smo jih ustvarili. Vseeno pa sem zelo vesela, da se kmalu odpirajo nova vrata, za katera verjamem, da pomenijo nove dogodivščine in prav tako veliko spominov.

Gaja Kovačec, 9. a

Moja šola in jaz

Ko sem se spomnim svojih let v osnovni šoli, se spomnim čustev, ki so me spremljala skozi to obdobje. Šola je bila zame mešanica pričakovanj, sreče, stresa in izzivov. Začetek osnovne šole je bil zame navdušujoč. Srečal sem nove prijatelje, spoznaval nove učitelje in se prvič podal v neznani svet izobraževanja. To obdobje je bilo polno pričakovanj in radovednosti. Vendar pa se je sčasoma začela pojavljati tudi tesnoba in negotovost. Ko sem napredoval v višje razrede, sem se soočal s povečanim pritiskom, večjo odgovornostjo in zahtevnejšimi šolskimi nalogami. Včasih sem se počutil preobremenjenega in pod stresom. Z leti sem začel bolje razumeti, kaj šola predstavlja in kaj se od mene pričakuje. Ugotovil sem, da je šola institucija, ki mi omogoča pridobivanje znanja in razvoj različnih veščin. S šolskimi predmeti sem se srečal z različnimi stopnjami zanimanja in izzivov. Nekateri predmeti so mi bili blizu in sem jih rad raziskoval, medtem ko sem se pri drugih težje vključeval. Vendar sem spoznal, da je pomembno, da se trudim in vztrajam pri učenju, tudi če se mi nekaj zdi težko ali manj zanimivo. Kot učenec sem se srečeval z različnimi težavami. Nekatere so bile specifične zame, medtem ko so se druge pojavljale pri večini učencev. Eden izmed izzivov je bil občasen občutek preobremenjenosti zaradi obilice šolskih nalog in testov. Včasih sem se težko organiziral in usklajeval različne obveznosti. Poleg tega sem se srečeval tudi s težavami pri nekaterih šolskih predmetih, kar je vplivalo na mojo samozavest. Pomembno je bilo, da sem se naučil iskati pomoč, bodisi pri učiteljih bodisi pri sošolcih, ko sem se znašel v težavah. Med svojim šolanjem sem razvil številna prijateljstva, ki so igrala ključno vlogo pri mojem šolskem in osebnem življenju. S svojimi prijatelji sem delil veselje in žalost, skupaj smo preživljali prosti čas, se učili, odkrivali nove stvari ter se podpirali med težkimi trenutki. Prijateljstva so mi dala občutek pripadnosti in sprejetosti v šolskem okolju. Skozi druženje s prijatelji sem se naučil pomembnih življenjskih vrednot, kot so zaupanje, spoštovanje in empatija. Vendar pa prijateljstva niso bila vedno brez težav. Včasih so se pojavile nesoglasja, prepire ali obdobja, ko smo se oddaljili drug od drugega. To je normalen del medosebnih odnosov in sem se naučil, kako se spopasti s konflikti ter ohraniti in negovati svoja prijateljstva skozi komunikacijo in razumevanje.

Tomaž Vršič, 9. a

Nepozabne počitnice

